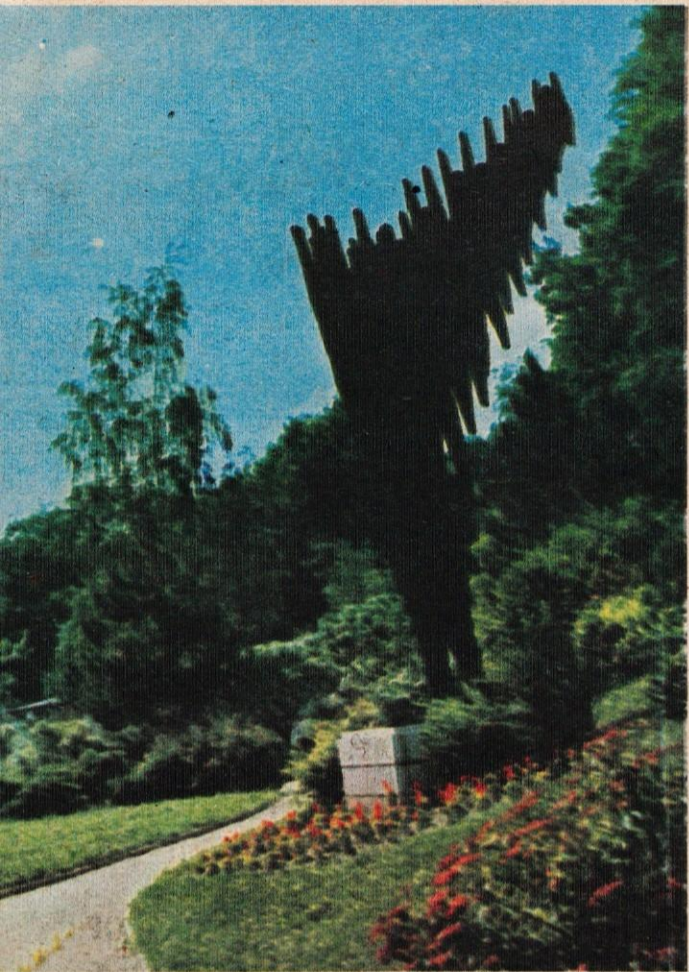

OB JUBILEJU REVOLUCIJE

30-LETNICI VSTAJE NA KAMNIŠKEM ČESTITAJO VSEM ČLANOM IN DELOVNICAM KOLEKTIVNE SKUPNOSTI IN ŽUBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE OBČINE KAMNIK

Pred 30. leti idejno zasnovana v odporu, ki ga je organizirala ZKJ, na temelju znanstvenega spoznanja marksizma-leninizma, podprta pri vseh domoljubih, rojena v snežnem in krvavem viharju sredi Evrope, v trpljenju milijonov ljudi, prepojena s krvjo, takšno je rojstvo naše mlade družbene skupnosti.

Ko letos prave družbene slovesnosti slavimo pomembnost večrajšnjega dne, ne delamo tega zato, da obujamo samo vojne spomine, da govorimo le o zgodovini, temveč da se zavedamo trenutka, časa in prostora, v katerem živimo danes. To je sinergetična in ljudi včeraj, danes — udeležencev borbe, povojne generacije in mlade generacije danes. Mladina ni pomembna samo za bodočnost, temveč in predvsem za sedanjost.

Praznovanje nam tako omogoča pogled nazaj, pogled na prehojeno pot, ki je bila polna posameznih padcev in vzponov ter končno zato, da se zavedamo naših pomembnih nalog danes in nalog za jutri.

Prepričan sem, da ni nihče mogel predvidevati napredka, ki smo ga dosegli, čeprav so še številna protislovja in pomanjkljivosti. Nove tovarne, šole, ceste, vodovodi, nova mesta in številni avtomobili so le zunanji izraz življenja, ki ga imamo, toda bistvo je v človeku; v sistemu, ki od človeka zahteva samoupravno odločanje, to je naš samoupravni družbeno-politični sistem.

Zavest človeka, njegova misel, njegova prizadevnost, njegov znanost pri gradnji sedanje in jutrišnje družbe je tisto, ki je bilo kronano z uspehi, manifestiranimi v našem vsakdanjem življenju.

Samoupravni družbeni odnos zahteva od vsakega in vseh, da se povsod borimo za pravično stvar, za stvar, ki je vtkana kot rdeča nit v vseh naših dokumentih in željah ljudi, v idejah številnih samoupravljavcev. Pravična stvar je bila v idejah borcev revolucije in zanjo so številni darovali svoja življenja. Za pravično stvar so umirali ljudje, naša dolžnost je, da le-to uresničujemo v praksi.

Prevezamo nove odgovornosti v republikah na osnovi medsebojnih sporazumov in naše naloge pri razvijanju občin kot temelj-

nih družbeno-političnih in samoupravnih skupnosti so večje. Naš jutrišnji dan bo takšen, kakršnega si bomo z lastnimi prizadevanji uredili, zato podpiramo povsod napredne sile, da bo delovni človek resnično odločal sam. Borimo se proti posameznim zlorabam, ker nam le-te senčijo uspehe, ki smo jih dosegli, in vzbujajo nezaupanje v našo lepšo prihodnost.

Kamničani smo se kot ustvarjalci in samoupravljavci prizadevali, da ne pozabimo slavnih trenutkov pred 30. leti in prvih žrtev 27. julija 1941. leta.

Mnogo smo že uredili, saj Kamnika ni mogoče spoznati, če primerjamo samo njegov povojni razvoj. Za mnoge probleme smo se že dogovorili, kako jih bomo rešili jutri, pojutrišnjem, zato da bo naše življenje in življenje znanstvenikov še lepše.

Ne razpolagamo le z materialnimi dobrinami, razpolagamo z veliko moralno zavestjo, ki se kaže v skupnem prizadevanju pri organiziranju splošnega ljudskega odpora, da branimo tisto, kar ljubimo in kar je bilo težko pridobljeno, to je svojo domovino socialistično Jugoslavijo.

Hvala vsem, ki so prispevali s svojimi naporji za naš današnji dan, hkrati pa dajemo obljubo, da bomo vsi z vsem znanjem, z vsem žarom stali v vrstah, ko se bje bitka za stabilizacijo in če bo potrebno tudi v vrstah bitke za neodvisnost, ker to pomeni lepši, srečnejši in bogatejši jutrišnji dan vsakega in vseh.

VINKO GOBEC

KAMNIŠKI OBČAN

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

LETNO X., ŠT. 6-7

JULIJ—AVGUST 1971

50 PAR

SPOMIN NA ZAČETEK OBOROŽENE VSTAJE IN LJUDSKE REVOLUCIJE PRED 30 LETI
KAMNIŠKI OBČANI LETOS SLOVESNO PRAZNOVALI

7. JULIJ - PRAZNIK OBČINE KAMNIK

PROGRAM PRIREDITEV

16. do 26. julija Razstava del akademskih slikarjev Tomaža Perca in Lucijana Bratuža

17. julija ob 15. uri Srečanje izseljencev s kamniško-domžalskega območja v Kamniški Istri.

18. julija ob 14. uri Otvoritev obnovljenega gasilskega doma in prevzem nove motorke v evlijah.

Ponedeljek 19. julija ob 19. uri Začetek šahovskega brzoturnirja.

Sreda 21. julija ob 16. uri Tekmovanje članov kamniških sindikalnih organizacij v streljanju z zračno puško na strelišču v Kamniku.

Petek 23. julija ob 20.30 uri Košarkarsko srečanje Kamnik : ASK Celovec na igrišču pri šoli Toma Brejca.

Sobota 24. julija ob 9. uri Skupna slavnostna seja občinskih skupščin Kamnik in Domžale v kulturnem domu v Radomljah.

ob 10. uri Zborovanje, srečanje borcev in občanov domžalske in kamniške občine pri kulturnem domu v Radomljah.

ob 20. uri Tradicionalni miting na Titovem trgu v Kamniku

Nedelja 25. julija ob 9. uri Orientacijski tek mladine, start pred spomenikom padlih skojevcev Blakarja in Miklavčiča.

ob 9. uri Preizkušnja novih gasilskih avtomobilov in motorke pri gasilskem domu v Kamniku.

ob 11. uri Občinsko tekmovanje v streljanju na glinaste golobe na Menini, Lovska družina Motnik.

ob 15. uri Otvoritev ceste v Komendi, 25. in 26. JULIJA TENIŠKI TURNIR (Maribor, Ljubljana, Kranj, Celje, Novo mesto, Kamnik)

Ponedeljek 26. julija ob 20. uri Kres v mekinjah, sodelujejo taborniki odreda Bistriških gamsov.

Nedelja 1. avgusta ob 8. uri Rokometni turnir (Kamnik—Kranj—Idrija) na igrišču Toma Brejca za prehodni pokal Obk SZDL Kamnik.

ob 10. uri Otvoritev lovške kočje lovške družine Komenda na Križu.

ob 10. uri Gasilsko tekmovanje z žogo na igrišču pri gimnaziji, sodelujejo gasilci Kamnika, Tovarne usnja, Križa in Duplice.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL KAMNIK

OBČANI KAMNIŠKE OBČINE

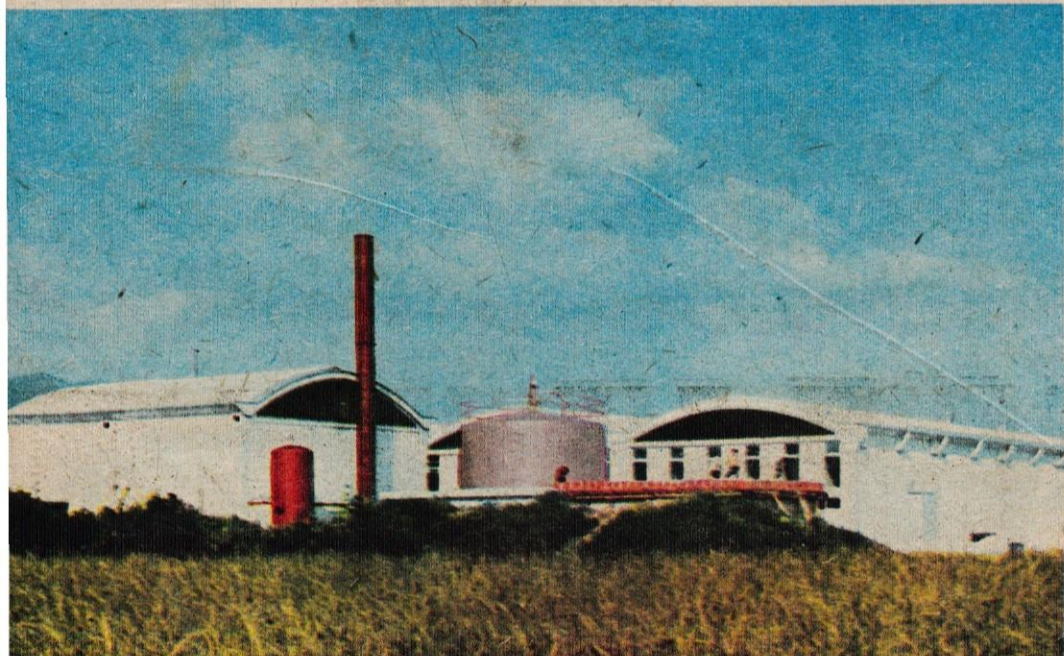
UDELEŽITE SE VELIKEGA ZBOROVANJA IN SREČANJA BORCEV KAMNIŠKE IN DOMŽALSKE OBČINE

OB 30-LETNICI VSTAJE NA KAMNIŠKEM.

KI BO V SOBOTO, 24. JULIJA 1971, OB 10. URI V RADOMLJAH

OD 9. URE DALJE BODO S TITOVEGA TRGA V KAMNIKU VOZILI V RADOMLJE POSEBNI AVTOBUSI

OBČINSKA KONFERENCA SZDL

NOVA MODERNA TOVARNA NA KAMNIŠKEM POHIŠTVU, POMEMBNA PRIDOBITEV GOSPODARSTVA V NAŠI OBČINI

STALNA SKRB ZA KADRE

Na podlagi že osvojenih stališč in sklepov republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije je Socialistična zveza nosilec in organizator družbenopolitične aktivnosti pri volitvah in nosilec predlaganja in sprejemanja kandidatov za odbornike in poslance.

Ravno tako so krajevne organizacije in občinska konferenca Socialistične zveze v nenehni povezavi z odbori krajevnih skupnosti, odbori za splošni ljudski odpor in ostalimi forumi družbenih organizacij aktivni pobudniki pri izbiri, predlaganju in izvolitvi vseh teh družbenih funkcij.

Ta pravica in dolžnost Socialistične zveze pa v dosednji praksi dostikrat ni bila uveljavljena iz različnih razlogov. Eden od pomembnejših vzrokov je bila tudi pomanjkljiva evidenca predlaganih ali izvoljenih kandidatov volilnih funkcij, posebno pa tistih kadrov, ki so bili evidentirani in predlagani kot možni kandidati, vendar pa na volitvah niso bili izvoljeni.

Pri evidentiranju in predlaganju posameznih možnih kandidatov smo dostikrat te naloge reševali v naglici, v časovno utujenem roku in to neposredno pred volitvami. Zaradi tega nekaterih občanov nismo videli in odkrivali, zato tudi niso bili evidentirani kot možni kandidati.

Z omenjenimi sklepi republiške konference so vsi nosilci volilnih priprav dolžni občanom in delovnim ljudem ali njihovim pooblaščenim delegatom omogočiti kar najbolj kvaliteten izbor kandidatov za odbornike, poslance in druge volilne funkcije. To nalogo pa lahko opravi le s stalno in nepretrgano dejavnostjo, skrbjo in soodgovornostjo vseh, ki se v volilne priprave vključujejo.

V ta namen se uvaja sistem trajnega evidentiranja potencialnih nosilcev družbenih funkcij oziroma sistem evidentiranja možnih kandidatov.

Za ta sistem skrbijo in ga izvajajo ter urejajo krajevne, občinske in republiške konference Socialistične zveze. Operativno tehnične posle opravljajo volilne komisije pri občinskih in republiški konferenci oziroma odgovorni delavec pri občinski konferenci tiste občine.

Z načinom stalnega evidentiranja bo potrebno ustanoviti takšno vzdušje, da bo že samo vključevanje posameznika v evidenco možnih kandidatov pomenilo občanu družbeno priznanje za njegovo dosedanje delo.

Tehnika trajnega evidentiranja je zasnovana s popisnicami možnih kandidatov za odbornike, poslance ali za druge volilne funkcije. Popis-

nica je temeljni obrazec vsega evidentiranja, katero izpolni predlagatelj (zbori volivcev, zbor delovnih ljudi, na občnih zboreh družbenih organizacij, na sejah DS ipd.).

Po javnem organiziranem in demokracičnem predlaganju za vpis v evidenco poskrbi vodstvo vsake organizacije oziroma predlagatelj. Za dosledno in strokovno izpolnitev pa skrbi odgovorni delavec pri občinski konferenci Socialistične zveze (razvrščanje) kandidatov po panogah dejavnosti, po šolski izobrazbi, po poklicih, o zaposlitvi in ostali podatki. Po en izvod pravilno izpolnjenih popisnic se dostavlja statistični službi volilne komisije pri republiški konferenci v nadaljnjo obdelavo.

Tako urejene popisnice in ostala dokumentacija, kot so abecedni register in pregledi po krajevnih in delovnih organizacijah, tvorijo trajno evidenco bodočih potencialnih nosilcev družbenih funkcij.

Na republiški konferenci Socialistične zveze Slovenije so opravljeni seminarji za strokovne sodelavce, ki bodo organizacijsko vodili stalno evidentiranje kadrov.

Z urejanjem te evidence je možno začeti že pri podatkih možnih kandidatov za občinsko skupščino in za poslance republiške skupščine ob preteklih volitvah v letu 1969. F. C.

ING. FERDO CVETKO

ING. FERDO CVETKO — NOVI PREDSEDNIK OBČINSKE KONFERENCE SZDL

Na 1. seji nove občinske konference SZDL Kamnik je bil za njenega predsednika izvoljen ing. Ferdo Cvetko.

Ing. Cvetko je bil rojen 9. aprila 1916 v Gabarjah pri Brežicah. Do upokojitve letošnjega februarja je bil zaposlen kot inženir tehnolog v podjetju Kamnik. Tovariš Cvetko je dolgoletni družbeni delavec v naši občini. Bil je več let predsednik krajevne organizacije v Kamniku, član izvršnega odbora občinske konference SZDL, član samoupravnih organov v podjetju Kamnik, sedaj pa je tudi predsednik koordinacijskega odbora za vprašanja vseljuskega odpora pri občinski konferenci SZDL.

Božotu Matičiču, dosedanjemu predsedniku občinske konference SZDL, ki mu je letos potekla mandatna doba, je konferenca izrekla toplo zahvalo za njegovo dolgoletno požrtvovalno delo na čelu organizacije Socialistične zveze v naši občini.

Konferenca je izvolila tudi devetčlanski izvršni odbor, ki ga bo vodil sekretar Franc Svetelj.

PRISILNA UPRAVA V RUDNIKU KAOLINA V ČRNI

Odborniki občinske skupščine so na seji 29. junija glasovali za uvedbo prisilne uprave v rudniku kaolina v Č. Pred tem je na posebni seji skupno z delavskim svetom rudnika obširno razpravljali zbor delovnih skupnosti občinske skupščine in prišel do zaključka, da je prisilna uprava edini izhod iz sedanjega težkega položaja v tem kolektivu.

Kakšni so bili vzroki, da se je občinska skupščina odločila za ta korak? Sodeč po razpravah na omenjenih sejah, so eden najvažnejših vzrokov neurejeni medsebojni odnosi v kolektivu. Razne formalne in neformalne grupe in posamezniki s svojim delovanjem povzročajo zdrade, razdor in nezaupanje v kolektivu. Ta ugotovitev ni nova. Stara je že več let. In posledice tega, množično odhajanje strokovnjakov kolektiva v zadnjem času, slaba delovna disciplina, veliko izostankov z dela na račun boleznin, nenačrtnost gospodarskih odločitev in končno 47 milijonov starih din izgube do konca maja.

Tudi osebni dohodki niso bili v skladu z gibanjem proizvodnje. Izplačevali so višje osebne dohodke, kot pa bi smeli glede na izkopane tone kaolinne rude.

Ko je skupščina s 1. julijem uvedla prisilno upravo, ki jo vodi ing. Ciril Prohinar, je sklenilo tudi, da delavski ostane kot posvetvalno telo. Pri reševanju problemov naj sodeluje celotni kolektiv in družbenopolitične organizacije na rudniku.

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

Več prekrškov in kaznivih dejanj

Kamniška postaja milice je lani obravnavala 247 kaznivih dejanj, kar je za 100 več kot prejšnje leto. Občinski sodnik za prekrške pa je imel lani v postopku 1643 zadev ali za 222 več kot leta 1969.

Na te podatke sta opravili poročili postaja milice in sodnik za prekrške za leto 1970, ki so jih obravnavali odborniki občinske skupščine na zadnji seji.

Med kaznivimi dejanji so se najbolj povečale vlomne tatvine, ki so jih lani odkrili kar 33, poleg 10 vlomov avtomobile, tatvine 5 avtomobilov, 10 mopedov, 8 koles in 40 drugih tatvin! Dolgi prsti so torej spet porasli.

S porastom motorizacije in turističnega prometa se je zlasti povečalo število vlomov in kraja motornih vozil posebno v Kamniški Bistrici in pri spodnji postaji žičnice, kjer so parkirana vozila brez čuvaja in parkirni prostori niso osvetljeni. Te pomanjkljivosti bomo morali čimprej odpraviti, če želimo pospešiti razvoj turizma.

Tudi med prekrški so najbolj porasli tisti, ki so v zvezi z motorizacijo. Sodnik za prekrške je lani kaznoval kar 17 starih milijonov so stali lanski prekrški občane in delovne organizacije v naši občini. Odborniki so spet ponovili že večkrat izraženo zahtevo, naj bi ta denar šel v občinski, ne pa v republiški proračun.

AKCIJA MED MEJNIKI REVOLUCIJE 71

Občinska konferenca zveze mladine Slovenije Kamnik je v mesecu mladosti razpisala akcijo za najboljše literarno oz. likovno delo mladih pod naslovom MED MEJNIKI I REVOLUCIJE 71. To tekmovanje so razpisali z namenom, da bi med mladimi poglobili zanimanje za pisano besedo in likovno ustvarjanje in da bi obogatili delo likovnih in literarnih krožkov. Ob zaključku akcije bo posebna žirija ocenila dela mladih delavcev, učencev osnovnih šol, dijakov in študentov in najboljša dela izdala v posebni knjigi, ki jo bo založila občinska konferenca Zveze mladine.

Zaključek prve tovrstne akcije v kamniški občini bo ob občinskem prazniku občine Kamnik v drugi polovici julija letos.

AKTIVNOST ODBORA ZA SPLOŠNI LJUDSKI ODPOR

Na podlagi sklepa občinske skupščine so bili v preteklem obdobju s strani svetov krajevnih skupnosti imenovani naslednji odbori za splošni ljudski odpor:

Odbor SLO Kamnik, ki vključuje še krajevne skupnosti Podgorje, Tunjice, Nevlje in Vranja peč.

Odbor SLO Duplica, ki vključuje KS Šmarco in Volčji potok.

Odbor SLO Stranje, ki vključuje KS Črno in Godič.

Odbor SLO Komenda s KS Moste.

Odbor SLO Srednja vas, ki vključuje KS Sela.

Odbor SLO Motnik, ki vključuje KS Špitalič in

odbor SLO Tuhinj, ki vključuje še KS Šmartno in Pšajnevico.

O pomembnosti in nalogah Odborov za splošni ljudski odpor je bilo že ob predlaganju in imenovanju odbornikov veliko povedanega s strani tovarišev, ki so bili za to nalogo zadolženi, kakor tudi s strani občanov, posebno starejših, ki so v preteklem obdobju preživeli okupacijo in aktivno sodelovali v NOB ali pa kot aktivisti pomagali vsak na svojem območju.

Cepprav se vsa zavečano te tako pomembne vloge vseljuskega odpora in dolžnosti, ki v primeru vojne čakajo slehernega občana na delovnem mestu ali doma, imajo ti odbori že prve težave, kje in kako začeti z delom. Te težave so tudi delno razumljive, kajti odbori se nahajajo šele v formiranju, po drugi strani pa razen programa splošne vzgoje prebivalstva ne obstajajo konkretne naloge za aktivno dejavnost odborov.

Od vseh odborov je številčno najmočnejši odbor SLO v Kam-

niku, ki šteje 16 članov.

Da bi ta odbor laže pristopil k reševanju tako obsežnih nalog, je sklenjeno, da pripadajoče krajevne skupnosti Tunjice, Nevlje, Podgorje in Vranja peč formirajo svoje pododbore, ki naj bi imeli 3 do 5 članov.

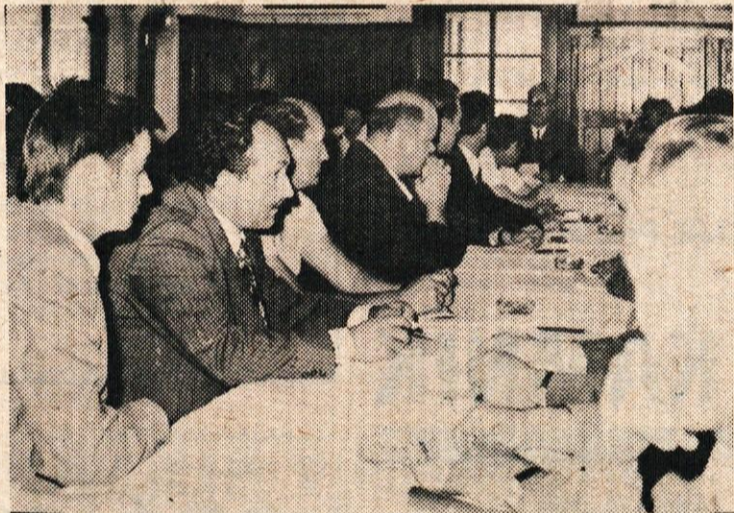
Odbor v Kamniku pa formira 6 komisij, in sicer:

— gospodarsko ekonomsko komisijo

občani, ki v vsakdanjem življenju že delujejo na tem področju in jim te naloge ne bodo neznanne.

Odbor je mnenja, da bo dejavnost splošno ljudskega odpora po tako zamišljenem programu tudi možno izvajati.

Glede ostalih odborov krajevnih skupnosti, ki so številčno šibkejši in se glede obsega njihove dejavnosti ne morejo pri-

V KAMNIŠKI BISTRICI SO SE PRED DNEVI ZBRALI ČLANI ODBOROV ZA SPLOŠNI LJUDSKI ODPOR IN NA ENODNEVNEM SEMINARJU RAZPRAVLJALI O SVOJEM DELU

— komisijo za zaščito imovine in prebivalstva

— komisijo za splošno vzgojo in izobraževanje

— komisijo za aktivnost društev

— komisijo za informativno propagandno službo in

— komisijo za povezavo z družbeno političnimi organizacijami.

Po taki razvrstitvi nalog bo mogoče naloge posameznih komisij konkretnije opredeliti in izvajati. V komisijah bodo sodelovali člani oziroma tisti

merjati z odborom v Kamniku, se priporoča, da iz območij navedenih komisij zaupajo posamezne naloge posameznih članom ali pa, da za določene obsežnejše naloge formirajo 2 do 3-člansko komisijo.

Pri občinski konferenci SZDL je izvoljen 15-članski koordinacijski odbor za splošno ljudski odpor. Njegova naloga je, da usmerja družbeno in politično delo v organizacijah in društvi ter koordinira dejavnost vseh odborov pri krajevnih skupnostih. F. C.

Izvršitev stabilizacijskih ukrepov — naša skupna naloga

V mesecu maju se je dvakrat sešla občinska konferenca ZKS, ki je obravnavala probleme družbene dejavnosti v kamniški občini in naloge članov Zveze komunistov pri uresničevanju sklepov 17. seje predsedstva ZKJ.

V uvodnih mislih, ki jih je podal Tomaž Jančar in v živahni razpravi je bilo poudarjeno, da bomo v skladu s sklepi 17. seje predsedstva ZK Jugoslavije na Brejnih morali tudi v kamniški občini odločno podpreti

stabilizacijo in organizacijsko trdnost same Zveze komunistov.

Konferenca je sprejela tudi sklepe, ki jih objavljamo.

Hkrati so bile na seji izvršene nekatere kadrovske spremembe v občinskem vodstvu ZK. Konferenca je izvolila za novega člana nestalnega dela republiške konference Franca Branka iz dupliškega Stola, za predsednika komisije za organiziranost in razvoj ZK pa Maro Lukanc.

Na seji konference je zaprosil za razrešitev sekretarja komiteja občinske konference ZK Kamnik ing. Iztok Jurancič, ki ga njegovo delo v Živilski industriji premočno angažira, pa tudi njegovo zdravstveno stanje je slabo. Na predlog kadrovske komisije, komiteja in koordinacijske komisije je bil za novega sekretarja izvoljen Tomaž Jančar, dosedanji strokovno-politični sodelavec in član komiteja občinske konference ZKS Kamnik.

TRETJE SREČANJE GORENJSKIH AKTIVISTOV V PREDDVORU: V imenu občinske konference SZDL Kamnik, kot organizatorja prihodnjega srečanja gorenjskih aktivistov leta 1972 v Tuhinju prevzel prehodno zastavo Gordan Ambrožič, član izvršnega odbora

SESTANEK VOJNOREVOLUCIONARNEGA KOMITEJA ZA KAMNIŠKO OKROŽJE

OB 30-LETNICI KAMNIŠKE VSTAJE

Na pobudo občinske konference SZDL in uredništva Kamniškega občana so se 29. junija 1971 v Kamniku prvič po osvojitvi spet sestali člani nekdanjega vojnorevolucionarnega komiteja za kamniško okrožje, ki je leta 1941 organiziral vstajo na Kamniškem: dr. Marjan Dermastia, prvi komandant Kamniškega bataljona, Tone Šturm, prvi komisar Kamniškega bataljona, Stane Zerovnik, Roman Potočnik, sekretar partije v kamniškem okrožju leta 1941, in narodni heroj Mirko Jerman.

Namen razgovora je bil v okviru priprav na proslavo 30-letnice vstaje obuditi spomine na slavne dni leta 1941, ko so se prevladali kamniško-domžalskega območja med prvimi v Sloveniji z orožjem v rokah uprli fašističnemu zavojevalcu. Iz obširnega razgovora, ki so se ga udeležili tudi novinarji ljubljanske televizije, Dnevnika in Glasca, povzemamo nekaj odlomkov.

Ustanovitev vojnorevolucionarnega komiteja in razpoloženje pred vstajo.

ŠTURM: Danes pri najboljši volji ne morem trditi, ali je bil Tomo Brejc, ki je prišel z nalogo, da se ustanovi vojnorevolucionarni komitej, ali Luka Leskošek, ker je bil on takrat vrhovni komandant. Nekajkrat so me klicali tudi v Ljubljano in sem z Leskoškom govoril. Dobro se še spominjam nekega popoldneva, ko sva se sestala v Tivoliju blizu sedanjega Muzeja revolucije. Vendar je bilo to že potem, ko je bil vojnorevolucionarni komitej že ustanovljen in so se začele bolj konkretne priprave za vstajo, a datum takrat še ni bil določen. Točen datum je bil določen v tisti gmajni v Volčjem potoku, tam je bil tudi postavljen štab, komanda bataljona in vse drugo, kar je bilo takrat treba napraviti. Z ustanovitvijo vojnorevolucionarnega komiteja pa res ne vem, kako je bilo. Morda kot ustno sporočilo CK po kurirju. Eden izmed kurirjev, preko katerega sem imel veliko stikov s CK, je bil Maks Pečar, narodni heroj, ki je padel leta 1941.

Edino to se spominjam, da je bilo to v maju leta 1941 in da je bilo rečeno, da mora vojnorevolucionarni komitej imeti samo tri člane. Spominjam se, da je bilo rečeno: Dermastia, Zerovnik in jaz in da za ta komitej ne smejo vedeti niti ostali člani okrožnega komiteja in da ima glavno nalogo pripraviti partijo in simpatizerje na vstajo. Kakšna bo vstaja, kje in kako, tega takrat še nismo vedeli.

Treba je povedati, da smo že pred ustanovitvijo vojnorevolucionarnega komiteja oziroma še pred razsulom stare Jugoslavije delali načrte, kako bomo prevzeli oblast. Najprej smo mislili organizirati kamniški proletarij in zavzeti Kamnik, mimogrede še Domžale in Trzin in nato bi šli vsi skupaj pomagat Ljubljancem.

DERMASTIA: Sestanek, o katerem je govoril tov. Šturm, je bil v Pozniku med mlado mlino na Jeranovem. Po mojem mišljenju je bilo to, če se dobro spominjam, meseca februarja 1941. Dobro se spominjam, da je bilo teh sestankov več. Ostala mi je v spominu tista Poznikova izjava: Jaz se ne bom boril ne za Peterčka in ne za Pavelčka.

Treba je reči, da je bilo razpoloženje neposredno pred vstajo, takoj po razsulu Jugoslavije, tega doslej še nisimo nikoli tako jasno povedali, zelo neugodno za začetek vstaje. Naši sovražniki so s socialno demagoškimi parolami v veliki meri uspeli uspavati ljudi, predvsem delavce. Mi smo v glavnem takrat imeli za seboj mladino, ki se na take parole ni tako hitro obešala. V delu starega partijskega kadra nismo imeli dovolj velik podpore. To je treba danes povedati. In če smo imeli med stari partijskim kadrom takoj v začetku

težke žrtve, smo jih imeli predvsem zaradi njihovega oklevanja in nerazumevanja, kaj predstavlja direktiva partije, da je treba iti v oborožen upor.

Druga stvar je, da smo imeli zelo enostavno predstavo o celi stvari in da je vse skupaj spono na sorazmerno majhnih organizacijskih in vojaških izkušnjah in na prepričanju v nekaj, kar pravzaprav v tistem trenutku sploh ni obstajalo, v veliko moč Sovjetske zveze, v svetovno revolucijo.

POTOČNIK: Jaz sem delal v sindikatu od leta 1929 v Ljubljani. Leta 1931 sem bil sprejet kot kandidat partije. Po pregonu partije leta 1933 sem bil tri leta na robiji v Sremski Mitrovici. Ko sem prišel ven, me je povsod, kjerkoli sem se gibal, spremljala žandarmerija. Zato je bilo moje delo zelo oteženo. V tistem času smo organizirali razne protidraginjske akcije, sklicevali zborovanja na Krumpkeru, na Skarčuni in drugod. Teh zborovanj se je udeleževalo tudi do dva tisoč ljudi. Tam smo govorili zbrani množici o nevarnosti fašizma, tako da so se množice na nevarnost fašističnega napada na Jugoslavijo že takrat pripravile. No, poleg tega je bila naloga organizirati mladino. Jaz sem imel nalogo delati v delavski knjižnici v Kamniku, kjer je bila takrat Solidarnost. Organizirali smo dramsko sekcijo, da bi pritegnili čim več delavcev. Ko smo nastopali z igrano kot npr. Ko so rdeče rože in podobno, smo ob takih priložnostih priredili tudi izlete, na katerih smo govorili o različnih marksističnih temah. V začetku sem dobil skupaj 21 mladincev. Od teh jih je 7 odpadlo, ker se niso zanimali za take razgovore, ostali pa so zdržali do kraja, do samega začetka vstaje.

Miselnost delavcev se je razvijala ob raznih štrajkih. Zelo zanimiv je bil štrajk na Količevem, ki ga je organiziral pokojni Bukovec kot krščanski socialist. Štrajkali so ves mesec za boljše življenjske pogoje. Ko je fabrikant pristal na te pogoje, je postavil samo eno zahtevo, da gre Bukovec iz tovarne. Potem so zaradi Bukovca stavko podaljšali še za tri tedne. Tako je bilo takrat delavstvo enotno. Ta odraz sorazmerno množičnih priprav se je pokazal kasneje tudi v organiziranju odpora na kamniškem področju.

Posamezni štabi bataljonov v Sloveniji so bili sicer prej formirani, vendar v akcijo niso šli pred Kamniškim bataljonom. Ta je začel prve oborožene akcije. Likvidacija izdajalcev, teh akcij ni bilo malo, vendar za tisti čas dovolj, da so bili okupatorji presenečeni in primorani okrepiti policijo in varnostne sile na tem območju.

O partijskem delu bi lahko dejal tole: leta 1940 mi je tovariš Tomo Brejc naročil, da je treba iz članov kamniške delavske knjižnice, katere sekciji sta bili Solidarnost in dramska sekcija, formirati partijsko organizacijo. Pri Pozniku na Jeranovem smo potem ustanovili partijsko organizacijo, v katero so bili med drugimi sprejeti: Poznik France, Šitar Generoz, Sušnik Janez, Brejc Marica, skupaj 18 članov, če se prav spominjam. Sekretar te organizacije je bil Poznik France. Tu je bil tudi pečovodja Ciber-Franc Vidmar, ki je imel na te ljudi zelo velik vpliv. Bil je tudi kapelnik godbe Solidarnosti. Ko so člani partijske organizacije na sestanku dobili funkcije, eden je bil določen za komandirja čete, drugi za orožarja, in ko so šli s sestanka, jim je Ciber rekel: Dajte no mir, fantje, nikar ne nasedajte takim načrtom! Goloroki se boste tepli proti oboroženi nemški vojski. Lepo pojdite nazaj delat, pa se ne bo nikomur nič zgodilo. Ko pa so drugi dan prišli na delo, so bili aretirani. Nekatere akcije so se takrat ponesrečile zato, ker je Bečev France pripovedoval svojemu očetu o načrtih, ta pa je bil povezan z gestapom. Vedeli pa so samo za tiste akcije, ki naj bi jih izvedli mladinci v Kamniku. Ker so

imeli predstavniki fronte svoje naloge, člani partije pa svoje, so vedeli samo za mladinske akcije. Vendar so Nemci zato okrepili svoje moči v Kamniku. Drugače bi mi tisto noč tistih nekaj Švabov, ki so bili v začetku v Kamniku, likvidirali in osvoobodili Kamnik. Izdaja je to žal preprečila, kar je bil velik moralni udarec za vse nas. Tistim, ki niso bili osumljeni, je bilo rečeno, naj gredo naslednji dan na delo. Ostali, ki so bili znani in so sodelovali v akcijah, pa bi se morali javiti na določenih zbornih mestih in od tam oditi na skupno zborna mesta na Kratno. Ker so tisto noč padli strelji na Perovem, je bilo vse zbežano in zato tudi tisti, ki so bili določeni, na zborna mesta niso prišli.

Tako je sam začetek vstaje dobil s tem izdajstvom moralno klofuto. Vendar je treba reči, da se je kamniško področje skozi vso narodnoosvobodilno borbo odlično držalo, celo bolje kot marsikateri večji kraj, kjer je bil številnejši proletarij.

Kaj bi lahko rekli o sestanku vojnorevolucionarnega komiteja 25. julija v Volčjem potoku, na katerem je bil sestavljen načrt za vstajo na Kamniškem; saj je bilo to pri opekami v Volčjem potoku?

ŠTURM: Ne, ta sestanek je bil bolj sem proti Kamniku, proti Perovem. Kasnejši sestanki pa so bili v Volčjem potoku. Jaz bi še danes našel prostor, kjer smo

liko sestankov smo imeli z mladino po gmajnah. Najbolje so bili organizirani v Radomljah. Radomeljska četa je štela 17 mladih ljudi in to v glavnem iz Radomelj. Če primerjamo to podeželsko vasico z mestom, kot so Jesenice, ali z revirji, potem šele vidimo, koliko je relativno ta vas prispevala in kakšen vpliv je imela takrat partija na mladino in da to ni bilo samo čisti proletarij, tu so bili tudi obrtniki, kmetje in študentje.

Na tem sestanku smo se zadožili za posamezna območja, kot sem že dejal. Jaz sem bil zadolžen za Duplco. Še dobro se spominjam, da smo imeli v nedeljo, 27. julija, sestanek na bistriskem prostoru. Bilo nas je okrog 15 do 20. Takrat je bilo odkrito povedano: fantje, borba se začne! Dobili smo konkretne naloge, vsaka četa svoje. Nekatere grupe so imele nalogo pretrgati vse telefonske zveze, druge porušiti železniško progo. Kamniška grupa, v kateri so bili mladinci, ki so bili izdani, so imeli nalogo priti v občinsko stavbo, kjer je bilo veliko lovskih pušk in drugega orožja, in zažgati skladišče bencina na Zapricah v Kamniku. Ravno v tej grupi sta bila tista dva glavna mladinceva, Vem, da sta bila dva, ali je bil Mlakar Dominik ali je bil Močnik Anton, tega danes ne morem reči. Imela sta nalogo zažgati skladišče na Zapricah. Akcija je bila izdana, Nemci so ju čakali, pognela sta, vendar je bila pri perovski brvi zaseda in zaletela sta se naravnost vanjo,

Imel pa sem tudi zvezo s Tonetom Tomščem, ki je slučajno imel za ženo mojo sestrično Vido, tako da smo se večkrat sestajali. Zato sem vedel za več nalog, ki jih je postavljala partija kot bi sicer. Meni pa ni nihče nič povedal o takratnem vojnem komiteju niti se ne spominim, od koga sem dobil nalogo, da moram v Tunjicah, Tuhinjski dolini in Črni organizirati nabiralne akcije za hrano in pridobiti kmete za peko kruha, ki naj bi ga potem sušili in mleli v drobtine. Takrat smo imeli že 20 glav živine v rezervi in takrat sem pridobil Naceta Brleca, ki je bil moj najboljši sodelavec.

DERMASTIA: Roman, to je bilo zelo enostavno. Vse to smo prerešali pri tebi v tvoji čevljarji delavnici, če se spomniš. Takrat smo imeli tudi sestanek s Čehetom.

Kmalu je prišla direktiva partije: partiji takoj na teren, povežite se z množicami in se pripravljajte na oboroženo vstajo! Začeli smo zbirati orožje in municijo. To, o čemer je govoril tov. Roman, je izredno značilno za kamniško območje. Ne samo zbiranje hrane in orožja, začela se je tudi gradnja bunkerjev, v katere smo skrivali municijo, hrano, orožje. Kar je posebno zanimivo za to področje, je to, da smo za nekaj bunkerjev uporabili skrivališča nekdanjih rokovanjčev. V te smo spravili predvsem rezervno hrano. Poskrbeli smo tudi za popis vseh ljudi, ki so bili pripravljeni prispevati hrano, živino in drugo. Vse to delo je bilo podobno nekaki predhodni

ljona in pred Tomom Brejcem prisegel zadaj za operativno v Volčjem potoku. Pri tej zapreži so bili vsi odredeni komandirji čet in ves štab bataljona.

POTOČNIK: Za načelnika operativnega štaba, ki je organiziral bataljonske štabe in vodil partijsko delo na terenu, sem bil določen jaz. V tem štabu sta bila še Stane Zerovnik in Cad. Cada so ujeti Nemci, ko je šel na zvezo na Gorjuše.

JERMAN: Mislim, da bi bilo treba še nekaj reči okoli napisnih akcij, ki smo jih takrat mnogo izvedli. Vse vasi so bile popisane z našimi parolami. Še dobro se spominjam, ko je kamniški župan Tele sklical vse obrtnike in gostilničarje na občino in jim dejal, da naj pomagajo odkrivati udeležence napisnih akcij, ker jih bodo sicer Nemci sami odkrili.

Kako pa je bilo z obo rožitvijo prvih borcev?

POTOČNIK: Ker se je jugoslovanska vojska umikala proti jugu, nismo mogli priti do zadostne količine orožja. Vojaki so se vračali večinoma brez orožja, nekaj pušk, municije in bomb, od katerih smo prišli, pa smo zakopali pri Dermastievi hiši na vrtu. Če bi na našem območju stara jugoslovanska vojska odložila orožje, in bi mi imeli možnost oborožiti ljudi, bi se še marsikdo odločil za sodelovanje v prvih oboroženih akcijah, toda samo z nahrbtnikom, v katerem je bilo nekaj suhih skorij, in gororok na sovražnika je bilo za večino le malo

no sem bil tajnik sindikata in sekretar partijske organizacije pri Titanu. Tam so vsako soboto ob enih, ko so delili plačo, določeni ljudje zbirali po oddelkih denar za Rdečo pomoč. Jaz sem bil določen za pisarne. Ljudje so dajali po dva, tri, pet, celo deset dinarjev, kar je bilo to včasih še denar. Z nekaj izjemami so vsi delavci in uslužbenci prispevali za Rdečo pomoč.

JERMAN: Knaflič in Karba sta podpirala z usnjem in zdravili naš Kamniški bataljon tudi kasneje, leta 1942.

ŠTURM: Seveda ne smemo pozabiti še nekaterih ljudi v naših vaseh, ki so nam tudi veliko pomagali. Med temi bi omenil Kužnarja — Virjenta iz Olševka, Svetica iz Nevelj in še mnogo drugih, katerih imen se danes ne spominjam več. Ta povezanost naših ljudi z nami je bila prav gotovo tudi rezultat dela partije. Ko je Luka Leskošek večkrat prišel ilegalno k meni, sva šla nekajkrat k Virjentu na Kužno, ko smo organizirali delavsko enotnost in druge akcije.

DERMASTIA: Kamničani so se odzvali tudi razpisu pošilja. Sam sem obiskal vrsto znanih Kamničanov in vsi so se odzvali našemu pozivu. Npr. Knaflič je dal, kolikor sem predlagal.

JERMAN: Kocjančiču v tovarno Vata na Vir smo vsak teden pošiljali po sedem, osem ljudi z nahrbtniki po sanitetni material. Kocjančič je tudi dopuščal delavkam, da so nosile ta material domov.

ŠTURM: Še eno trditev bi jaz postavil ob zaključku, namreč, da je ta vojnorevolucionarni komitej ne glede na ljudi, ki smo bili v njem, v celoti odigral svojo vlogo in izvršil postavljene naloge v pogojih, kakršni so bili takrat. Ko je dal vojnorevolucionarni komitej, takrat v glavnem že preimenovan v Štab bataljona, nalogo, da se gre v boj, smo že vedeli, da bodo tri čete: Kamniška, Radomeljska in Mengeška. Računali smo, da bo vsaka četa imela po 30 ljudi. Preko svojih zaupnikov in simpatizerjev smo šli v akcijo za formiranje teh čet, vendar ne smemo ljudem zameriti, če se niso vsi takoj odzvali. Takrat je bilo treba veliko entuzijazma.

Kljub temu je Kamniški bataljon na Rašici štel že 116 ljudi.

Jaz sem v svojih 63 letih prepričan, da bi zastavili, če bi bilo treba še enkrat, precej drugačen boj, kot smo ga, saj nismo imeli nobenih izkušenj.

DERMASTIA: Glede zbornih mest posameznih grup, kot je vprašal tov. Vidic, je treba povedati, da je imela Kamniška grupa zborna mesto na Kratni, Mengeška v Mengeškem kamnolomu, Radomeljska na Gorjuši.

Prisega komandnega kadra Kamniškega bataljona pa je bila 27. julija v Volčjem potoku pri Orešnikovi opekarni.

Zato imamo lahko 27. julij za dan ustanovitve Kamniškega bataljona. Povedati je treba še, katere akcije so bile na kamniško-domžalskem območju in kako so uspeli.

ZEROVNIK: Na Duplici smo imeli nalogo zažgati most preko Bistrice. Ker je bilo pre malo bencina, smo iskali še druga goriva in tako smo pomotoma privlekli na most tudi nekaj sodov teletce krvi, vendar je akcija kljub temu uspela. Razliti bencin po vodi je povzročil zelo visok plamen, vendar se Nemci iz Kamnika niso upali približati.

POTOČNIK: V Črni smo minirali cesto in oba mostova. Posekali smo tudi drevje ter navajali na cesto debela ter velike skale. Radomeljska grupa pa je onespobila oba mostova preko Bistrice v Radomlje.

Po pripovedovanju dr. Marjana Dermastie-Urbana, Toneta Šturma-Ožbolta, Staneta Zerovnika-Miška, Ludvika Pezdirja, Romana Potočnika in Mirka Jermana

zapisal
FR ANC SVETELJ

ČLANI NEKDANJEGA VOJNOREVOLUCIONARNEGA KOMITEJA ZA KAMNIŠKO OKROŽJE NA SESTANKU V KAMNIKU

imeli ta sestanek in na katerem smo bili Tomo Brejc, Dermastia, Zerovnik in jaz. Tedaj smo določili začetek vstaje. Prej smo imeli stik že z Radomljami, Mengeško, Kamnikom in drugimi kraji. Imeli smo sestanke z mladino.

Ta sestanek je bil v četrtek ali petek, ker smo nameravali začeti za dva dni zajem z oboroženimi akcijami. Na tem sestanku smo se tudi dogovorili o vseh organizacijskih vprašanjih. Rečeno je bilo, da je stališče CK partije, naj bi bil komandant bataljona Marjan Dermastia, komisar pa ali Roman Potočnik ali jaz. Končno smo se dogovorili, da bom komisar jaz. Teh sestankov je bilo veliko in se človek ne more spomniti vseh podrobnosti.

Dermastia, Potočnik in jaz smo 22. junija, ko je Nemčija napadla Sovjetsko zvezo, dobili nalogo, naj se umaknemo v ilegalno. Marjan je bil zadolžen bolj za radomeljsko-domžalsko območje. Tudi jaz sem imel nekaj stikov s Šterbenkom Ivanom z Rodice. Spominjam se, ko

ko sta hotela na zbirališče na Kratni. Pokosili so ju nemški rafali.

DERMASTIA: Izredno pomembno je poudariti, da sta na Kamniškem padla prva borca v oboroženem boju z okupatorjem v Sloveniji. To sta bila Mlakar in Miklavčič, to sta bili prvi vojni žrtvi.

POTOČNIK: Za akcijo v Črni Nemci niso vedeli, za Rodico tudi ne in za Radomlje tudi ne, vedeli so samo za akcije kamniške mladinske organizacije. Sestanek je bil določen med 11. in 12. uro zvečer, mladinci pa so šli v akcijo. Nekdo mi je kasneje pripovedoval, kako je skrit blizu perovske brvi slišal, kako je nekdo poklical Frica in nato nemško govorjenje. Jaka, ki je lezel skozi grmovje se je s površnikom ujel za trnje, a znal se sebe in bos pritekel na Kratno. Če bi takrat čakali, bi prav gotovo padlo več ljudi.

Ne spominjam se prav dobro, kdo me je zadolžil za področje Črne, Kamniške Bistrice in Tuhinjske doline. Vem, da sem imel z Dermastio v Radomljah pogoste

mobilizaciji.

Politična akcija je šla predvsem v smer zbiranja in organiziranja mladine. Takoj po okupaciji je bil proletarij precej pod vtisom socialno demagoških parol in brezplačnega razdeljevanja raznih živil, kot so sladkor, margarina itd. To so Nemci storili zato, da bi utišali prvi upor. Politična akcija se je odražala tudi v napisnih akcijah kot npr.: v razbijanju nemških napisov ipd. Takrat smo s temi akcijami navajali mladino na organizirano delo. Dejali smo npr.: danes ponoči od 10. do 12. ure bo napisna akcija v teh in teh vaseh. Mladina se je pri tem učila izmikati se nemškim patrolam in se organizirano povezovati v skupine.

Nekega dne je Tomo Brejc prinesel konkretno direktivo z zadnje partijske konference, ki je bila v Tacnu, če se ne motim, jaz sem bil takoj po tem sestanku pri Potočniku, nakar smo šli k Čahetu, kjer smo se dogovorili za akcijo. Nato sem se vračal nazaj čez Palovče. 27. julija popoldne je bil pregled komande Kamniškega bata-

preveč. Če ne bi bilo močne zavesti, potem nam prve akcije ne bi uspelo tako, kot so. Tistih trinajst ljudi, ki so bili takrat na Kratni, je imelo samo štiri puške.

JERMAN: Kar se tiče orožja, je bilo res težko. Edino od Ocepka Julija smo došli še eno puško. Stara jugoslovanska vojska je v glavnem pustila orožje onstran Save, nekaj ga je bilo v Preseerjah na nekem podu. Šele ko smo prišli na zborna mesta bataljona, smo dobili še puško-mitraljez, ki so ga imeli Rašičani.

DERMASTIA: Ne smemo pozabiti tudi tega, kako so se kamniški meščani obnašali v začetku naše vstaje. Velika večina je od vsega začetka simpatizirala z nami. Posledica tega je tudi to, da je bilo toliko Kamničanov med prvimi talci v Sloveniji. Večina kamniških trgovcev se je rade volje odzvala našim akcijam za zbiranje hrane: Petek, Kramar, Klemenčič in drugi. Velik odmev med Kamničani je bila tudi akcija za Rdečo pomoč.

ŠTURM: Glede Rdeče pomoči bi rekel tole: pred voj-

OBČINSKA KONFERENCA ZKS O DRUŠTVENI DEJAVNOSTI

Bomo dali po 10 dinarjev za telesno kulturo?

Občinska konferenca ZKS v Kamniku je v maju sprejela sklepe o poživiti društvene dejavnosti v naši občini. Posebno pozornost je posvetila rekreaciji in telesni kulturi. Povzemamo nekaj ugotovitev in sklepov s te seje.

V svoji analizi je komisija za organiziranost in razvoj ugotovila predvsem tri bistvene probleme, ki zaviralno vplivajo na delovanje društev in specializiranih organizacij.

Občinska vodstva društvenih organizacij in samostojnih društev morajo pripraviti program razvoja svoje aktivnosti do leta 1975. Tu mislimo predvsem program razvoja telesne kulture, kulturno prosvetnih dejavnosti, ljudske tehnike in vseh drugih oblik društvene aktivnosti.

Pri sestavljanju srednjeročnih programov društvene aktivnosti naj bi organizacije in društva sodelovale z družbeno političnimi organizacijami in občinsko skupščino. Pri skupnem programiranju je zelo pomembno tudi delovanje organov, ki so odgovorni za splošni ljudski odpor.

Sestavni del programskih nalog v bodoče naj bi bil tudi z akti občinske skupščine urejen stalni način financiranja društev in specializiranih organizacij. V proračunu občinske skupščine je treba preveriti stalne vire sredstev, na primer določen odstotek proračuna ali določen odstotek od osebnih dohodkov v občini.

Prostori in objekti, namenjeni rekreaciji, so eden izmed perečih problemov, ki zavirajo razvoj društvene dejavnosti. Zato bi morala občinska skupščina na osnovi analize stanja in potreb spremeniti perspektivni prioriteten program izgradnje objektov v programiranem obdobju. Omenjeni program pa naj ne bi smel biti inventura

želja, temveč stvarni načrt, ki bi upošteval tudi predvidena finančna sredstva in roke dograditve. Hkrati je treba temeljito pregledati izkoriščenost obstoječih objektov, prostorov in naprav. Na podlagi ugotovljenega stanja pa naj se poveča njihova izkoriščenost.

Posebno pozornost je treba posvetiti tudi kadrovski obnovi društev. Skrbeti je treba za vzgojo kadrov, v dejavnost pritegovati mlade ljudi in jih tudi pošiljati na strokovno izpopolnjevanje. Strokovnega dela v društveni dejavnosti pa ne moremo več v celoti prepuščati slučajnim prizadevanjem amaterskih društvenih delavcev, zato podpiramo misel, da je treba to delo družbeno priznati in nagrajevati.

K delu društev je treba pritegniti tudi kader, ki bi delal na organizacijskih vprašanjih. Zlasti je to pomembno pri tistih društvenih dejavnostih, kjer se udeležuje večje število mladih ljudi.

Zavračamo trditev, da delo občanov v društvih ni enakovredno delu v Zvezi komunistov ali ostalih političnih organizacij in samoupravnih skupnostih.

Posebno pozornost velja posvetiti društveni dejavnosti v krajevnih skupnostih izven Kamnika, kajti vaška društva v še večji meri uveljavljajo hotenja občanov za organizirano izkoriščanje prostega časa. Krajevne skupnosti naj del s samopriskom zbranih sredstev namenijo financiranju društvene dejavnosti. Prav tako bi bilo umestno, da prevzamejo nad

večjimi društvi patronat posamezne delovne organizacije.

Neurejen način financiranja telesne kulture zaviralno vpliva na celotno športno dejavnost. Kamniški komunisti predlagamo samoupravni organom v delovnih organizacijah, občinski skupščini in vsem občanom, da podprejo podpis družbenega dogovora financiranja telesne kulture. Konferenca predlagaa, da naj bi še letos zbrali po 10.—dinarjev za zaposlenega namensko za financiranje dejavnosti občinske zveze za telesno kulturo.

Konferenca podpira prizadevanja, da naj ob programiranju gradenj šol istočasno pro-

gramiramo tudi gradnje telovadnic in šolskih igrišč. Na vseh skoraj ni telesno vzgojnih objektov, zato je treba v srednjeročnih programih zagotoviti gradnjo teh objektov, ki bodo služili tako šolarjem kot ostali vaški mladini. Premalo je zagotoviti le začetna finančna sredstva, programi gradenj morajo upoštevati in zagotoviti vse vire za dograditev ter kasnejši način vzdrževanja.

Vse telesno-vzgojne objekte naj resnično upravljajo telesno-vzgojne organizacije, zato je treba problem upravljanja kopaljšča v Kamniku takoj urediti.

Tehnično strokovno delo pri vzdrževanju zahtevnejših objek-

to, ki so pomembni za rekreacijo vseh občanov, naj se poveri usposobljenim delovnim organizacijam.

Podpiramo kar najhitreje uveljavljanje samoupravnih principov v telesnovzgojni de-

javnosti. Zato predlagamo ustno-ovite temeljne skupnosti telesne kulture, ki naj ne bi reševala le problema financiranja, pač pa predvsem združevala samoupravni skupnosti vse občane, ki uveljavljajo svoje interese na tem področju.

IZ AKCIJSKEGA PROGRAMA ZKS V KAMNIŠKI OBČINI

Z dejanji k trdnejšemu gospodarjenju

Občinska konferenca ZK Kamnik je konec maja sprejela program nalog, ki jih bodo morali komunisti v naši občini opraviti za uresničitev sklepov 17. seje predsedstva ZKJ in ki se nanašajo predvsem na aktualne politične in gospodarske probleme in odnose v zvezi s komunistov. Kaj je treba po mnenju konference storiti v naši občini na področju gospodarstva in družbenih dejavnosti?

Vse delovne organizacije, samoupravne skupnosti in občinska skupščina morajo takoj sprejeti stabilizacijske programe ali že prej sprejete programe ustrezno dopolniti. Ti programi in dopolnila naj upoštevajo takojšnjo uskladitev potrošnje z realnimi materialnimi možnostmi delovnih organizacij in samoupravnih skupnosti.

Proučiti je treba izvajanje investicijskih del, zlasti s stališča zagotovljenih finančnih sredstev in odgovoriti, ali imamo za predvidene investicije denar ali ne.

Delovne organizacije in samoupravne skupnosti morajo pregledati svoje gospodarjenje s stališča likvidnosti poslovanja ter konkretno odgovoriti na vprašanja, kako zmanjšati razkorak med kupci in dobavitelji.

Proučiti je treba stanje in predlagati tudi ukrepe v tistih gospodarskih organizacijah, ki poslujejo na robu družbene rentabilnosti.

Proučiti je treba položaj v delitvi osebnih dohodkov in njihovo rast uskladiti s produktivnostjo dela. Zato naj vse delovne organizacije čimprej podpišejo družbeni dogovor o delitvi osebnih dohodkov, ki bo urejeval razmerja na področju delitve med zaposlenimi in delovnimi organizacijami. Hkrati je treba proučiti položaj v tistih organizacijah, kjer so osebni dohodki zelo nizki, in sprejeti ukrepe, ki bodo tako stanje odpravili.

V gospodarskih organizacijah moramo preprečiti dvigovanje osebnih dohodkov na račun podjetniške akumulacije.

Občinska konferenca ZK je že zavzela svoje stališče do sprejemanja srednjeročnih programov razvoja delovnih organizacij, samoupravnih skupnosti in občinske skupščine. Zato člani občinske konference ZK z vsoto mero odgovornosti zadoljujejo komuniste v teh delovnih organizacijah, samoupravnih skupnostih in občinski skupščini, da uresničijo sprejete sklepe.

Konferenca ZK zadoljuje člane ZK v občinski skupščini in njenih organih ter enote Ljubljanske banke, da nenehno analizirajo položaj v delovnih organizacijah, samoupravnih skupnostih, proračunu in skladih občinske skupščine. Hkrati zadoljuje člane ZK v vseh delovnih organizacijah in samoupravnih skupnostih, da ob temeljitem spremljanju gospodarske aktivnosti njihovih delovnih organizacij in samoupravnih skupnosti ugotovijo, kakšne so možnosti za njihovo nemoteno poslovanje. Sistem gospodarskih analiz, vključno tudi tistih, ki jih izdeluje SDK, je treba prilagoditi dejanskim potrebam in zahtevam delovnih organizacij, samoupravnih skupnosti in občinske skupščine.

Člani občinske konference ZK ne moremo biti zadovoljni z dosedanjimi oblikami samoupravljanja v bankah. Predlagamo, da se pri Svetu za gospodarstvo občinske skupščine ustanovi posebna delovna skupina, ki bo proučila možnosti nadaljnjega uveljavljanja samoupravnih principov v poslovanju Ljubljanske banke.

OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA SO USPELO RAZSTAVO LIKOVNIH DEL PRIPRAVILI TUDI UČENCI OSNOVNE ŠOLE NA DUPLICI

Z RAZSTAVE V ZAVODU ZA USPOSABLJANJE INVALIDNE MLADINE OB 30-LETNICI VSTAJE: Na skrbno pripravljene razstavi smo videli tudi mnogo originalnih dokumentov iz NOB in zgodovine delavskega gibanja, med njimi pismo predsednika Tita iz mariborskih zaporov

VEČJI RED NA PODROČJU URBANIZMA IN STANOVANJSKIH GRADENJ

REDKE ČRNE GRADNJE

Na eni zadnjih sej občinske skupščine je odbornikom poročal o svojem delu tudi urbanistični in gradbeni inšpektor ing. Janez Kovač. Iz njegovega poročila povzemamo nekaj ugotovitev, ki bodo zanimale širši krog občanov.

Ker smo do leta 1970 dobili urbanistično dokumentacijo (urbanistični program, urbanistični načrti, urbanistični red in zaidalni načrti), je bilo delo urbanistične inšpekcije bolj učinkovito kot prejšnja leta. Do nesoglasij je prihajalo edino pri izdajanju lokacij po urbanističnem redu. Sporne lokacije je običajno obravnaval pristojni svet za gradbene in komunalne zadeve.

Z navedeno urbanistično dokumentacijo je odgovornost za izdajanje lokacij v celoti pripadla občinskemu upravnemu organu za urbanizem. Odpadle so tako imenovane izjemne lokacije, ki so se izdajale s poprejšnjim soglasjem republiškega urbanističnega inšpektorata. Občinski upravni organ za urbanizem ne izdaja lokacij za objekte širšega regionalnega pomena.

Naloga urbanistične inšpekcije je ugotavljanje in preprečevanje nedovoljenih gradenj. V letu 1970 je bila ta naloga zadovoljivo opravljena, saj tako imenovanih zarišč nedovoljenih gradenj na območju občine Kamnik ni. To pa predvsem zato, ker je SOB pravočasno poskrbela za

potrebno urbanistično dokumentacijo in občanom nudila možnost organizirane gradnje.

Zaradi tega so se za gradnjo brez dovoljenja odločali le redki posamezniki, pri katerih pa smo uspeli nadaljevanje gradnje ustaviti, večinoma že z zasutjem gradbene jame.

V letu 1970 je bila opravljena tudi akcija odstranjanja provizorijev in barak (kurniki, drvarnice, garaže), ki pa ni v celoti uspela. V veliko primerih so se lastniki opravičevali, da provizorijev niso sami postavili, temveč so jih prevzeli od predhodnikov.

Kljub močnemu odporu je uspelo, da so bile odstranjene provizorične drvarnice ob Ljubljanski cesti,

ob Cankarjevi cesti, provizorij podjetja Alprem, drvarnica in dotrajana zidana stavba ob Dijaškem domu (vse družbeni sektor). Odstranjena nista bila provizorija za gostinskim lokalom Planinka.

Garaža, last trgovskega podjetja Kočna, bo odstranjena takoj, ko bo podjetje dogradilo skladišča in pisarno na Zaprilih. Provizorij, ki služi za shranjevanje embalaže gostinskega lokala Planinka, pa bi bilo potrebno zamenjati z zidanim objektom, vendar ta ne more stati na mestu sedanjeva provizorija.

Občani, ki provizorijev niso odstranili, so bili prijavljeni sodniku za prekrške in kaznovani.

V letu 1970 se je razmahnila gradnja na zazidalnem področju Bakovnik, kjer so nekateri občani svojevoljno spremenili tip hiše. O teh spremembah je razpravljaj pristojni svet za urbanizem in SOB. Inšpekcijska služba je kršitelje prijavila sodniku za prekrške in so bili kaznovani.

Da pride do takšnih sprememb, je v veliki meri kriva neenotna politika v posameznih občinah. Tako se na primer-okrog Ljubljane število

nedovoljenih gradenj veča, v Kamniku pa zahtevamo, da se graditelji držijo določenega tipa.

V ureditvenem območju mesta Kamnika nimamo opremljenih parcel za individualno stanovanjsko izgradnjo, kar ima lahko za posledico, da bodo občani poskušali graditi neorganizirano.

Na območju Most in Komende imamo lokacij dovolj, vendar je tudi tu problem komunalne opremljenosti zemljišča.

Naloga gradbene inšpekcije je, da kontrolira projektiranje in gradnjo investicijskih objektov.

Zasebniki gradijo predvsem stanovanjske hiše, gospodarska poslopja, garaže, delavnice. Kršitve, ki se pojavljajo, so: gradnja brez dovoljenja, gradnja, ki ni v skladu z dovoljenjem in uporaba objekta brez uporabnega dovoljenja.

Gradnja brez dovoljenja ni pogost pojav. Največkrat občani brez dovoljenja gradijo pomožne objekte, kot so garaže, drvarnice, kurniki, ograje in podobno.

Poizkuse gradnje, na črno bi lahko preprečevali - bolj - učinkovito

samo, če bi poenostavili administrativno ukrepanje. Gre za dolgotrajen postopek od ugotovitve črne gradnje, zapisnika, odločbe, pritožbe in izvršitve.

V tem času lahko investitor objekt dogradi. Rušenje zgrajenih objektov pa je težavno in nemalokrat preraste v politični problem.

Za gradnjo brez dovoljenja se občani odločijo največkrat zaradi tega, ker se želijo izogniti stroškom za opremo zemljišča, ki iz leta v leto naraščajo.

Gradnja, ki ni v skladu z načrtom, na podlagi katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje, je dokaj pogost pojav.

Investitorji objekte spreminjajo brez poprejšnjega preudarka in brez ustreznih dokumentacije (primer zazidave na Bakovniku). Razen sprememb same razporeditve prostorov se ugotavlja, da investitorji ne gradijo v skladu z načrtom glede na kvaliteto in količino vgrajenega materiala (betonski kvadrovci, ki jih izdelujejo sami, varčevanje pri betonskem železu, cementu, umazan gramoz in betoniranje v mrazu). Po zakonu bi morali investitorji, ki gra-

dijo v lastni režiji, poskrbeti za strokovni nadzor. Vendar tega dela strokovnjaki nočejo prevzeti. Vsi novonjanski objekti zasebnikov so vgrajeni pred izvršenim tehničnim pregledom. To pa zato, ker večini objektov ni dokončno izdelano, ko da tudi v primerih, ko takoj prosijo za tehnični pregled, investitorji ne morejo dobiti dovoljenja uporabo (manjkajo ograje, stolpišča, provizorija električna instalacija in podobno).

UPORABNA DOVOLJENJA ZA NOVO ZGRAJENE HIŠE

Občinska skupščina je ugotovila, da občani v večini primerov spoštujejo predpise na področju gradnje in urbanizma. Skupščina tu v celoti podpira prizadevanja gradbene in urbanistične inšpekcije red na tem področju, še posebej zato, ker imamo v kamniški občini urbanistično dokumentacijo s razmerno dobro izdelano.

Skupščina poziva tudi vse občane, ki so zgradili stanovanjske hiše in se vselili brez uporabnih dovoljenj, da si ustrezna dovoljenja čimprej pridobijo.

ODBORNIKI O ZASEBNI OBRTI

Odborniki občinske skupščine so na zadnji seji razpravljali o gibanju zasebne obrti na območju naše občine. Ugotovili so, da se obrtništvo pri nas prepočasno razvija in da je treba poiskati nove oblike in možnosti za razširitev te dejavnosti. Predvsem je treba posvetiti pozornost iskanju novih prostorov za zasebno obrt in preučiti vse možne oblike davčnih olajšav, da bi na ta način pridobili čimveč novih obrtnikov. V lanskem letu je namreč veliko starejših obrtnikov zaprlo svoje delavnice.

Odborniki skupščine so bili mnenja, da je treba občane opozoriti na nekatere ugodnosti pri opravljanju obrtne dejavnosti kot postranskega poklica. S 1. januarjem letos je bil namreč ukinjen 4 odstotni dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje, ki so ga doslej plačevali občani, ki so opravljali obrt kot dopolnilno delo, od osebnega dohodka iz delovnega razmerja. Obrtniki so dobili tudi možnost namajanja kreditov v Ljubljanski banki in prek združenja obrtnikov za ureditev in opremo poslovnih prostorov.

Skupščina je sklenila poostri preno inšpekcijskih služb nadzor nad neprijavljenim opravljanjem obrtniških del. Vsi sušmarji lahko namreč z malenkostnim prispevkom legalizirajo svojo dejavnost.

S.

Po poteh partizanskih kurirjev od javke do javke

Spomin na narodnoosvobodilno borbo in na velik doprinos in zasluge pionirjev v tem boju nosijo naši pionirji leto kurirčkovo pošto. V torbi pa ni, kakor za časa borbe, tajnih obvestil in vojaških navodil, ampak čestitke irjev našemu predsedniku Titu za njegov rojstni dan. ečani in veliki so ti dnevi za vse pionirje na vsaki šoli, ko se pripravljajo za prevzem in oddajo kurirčkove pošte. ost prično že s pisanjem prostega spisa z naslovom „Vstaja v mojem kraju“. Najboljše spise priključijo enim čestitkam tovarišu Titu in jih vložijo v torbo. vke so razpostavljene po šolah naše občine, kjer so sprejemi oziroma oddaje kurirčkove torbe. Letos je bila pot i kurirjev vključena v Koroško progno, ki se je pričela v Sošanju in se končala obenem z drugimi programi naše blike v Ljubljani. Seveda pa te poti od javke do javke niso tako enostavne, kakor bi si mislili. Treba se je skrivati sovražnikom, da partizanske tajnosti ne pridejo v roke okupatorju. toš je šlo vse po sreči, treba je bilo pač izbrati varne in skrivne poti. ne 8. maja so pionirji osnovne šole Gozd prevzeli na Črnivcu pri spomeniku NOB torbo od pionirskega odreda rske občine. avnostnemu govoru je sledil lep kulturni program. Nato je torba šla na pot od javke do javke v naši občini, od so jo navdušeno sprejeli in jo počastili s kulturno prireditvijo in se od nje poslovili s pionirsko himno. onirji osnovne šole Frana Albrehta so jo dne 12. maja ponesli do javke pri osnovni šoli na Homcu, kjer so jo šli pionirjem domžalske občine. hvalno je omeniti sodelovanje članov naše občinske organizacije zveze borcev. Udeležili so se prevzema tkove pošte na Črnivcu, kjer so zbrane pionirje obel občin prijetno presenetili s prisrčnimi pozdravi. Prav tako pri predači v domžalsko občino na Homcu. Na javki pred spomenikom revolucije v Kamniku pa so počastili naše ače pionirje — kurirje z zastavami in prapori ter pozdravnim govorom, v katerega so vključili svoje doživljaje iz dnoosvobodilnega boja. Naši pionirji so jih navdušeno sprejeli v zavesti, da so oni verni čuvarji in vodje novega p in velik je ta vsakoletni spomin in je prav, da ne pride v pozabo. estitamo jim in jih pozdravljamo z njihovim: „Za domovino s Titom naprej!“

M. B.

SPREJEM KURIRČKOVE POŠTE PRED SPOMENIKOM REVOLUCIJE V KAMNIKU

Krajevni praznik v Kamniški Bistrici

dolgim sprevodom motornih vozil se je v soboto, 12. junija, popoldne začelo praznovanje krajevnega praznika v niški Bistrici. Od velikega jezua z zastavami na čelu krenila dolga kolona okrašenih motornih koles in vozil. vod se je ustavil na križišču v Stahovici, od koder so udeleženci in ostali domačini krenili v dvorano na Vegrad, je bila proslava s kulturnim programom. tance Kregar, predsednik krajevne skupnosti, je v slavnostnem govoru orisal trpljenje prebivalcev vasi pod niškimi planinami, ki so v narodnoosvobodilni vojni dale 144 žrtev. V spomin na 9. junij 1942, ko je kamniška napadla žanda mrijsko postajo v Stahovici in je v boju z Nemci padel partizan Jurij Lipnik, praznujemo ivalci krajevne skupnosti Kamniške Bistrice letos že sedemnajstič svoj krajevni praznik. o letos praznujemo 30-letnico naše vstaje, je poudaril France Kregar, ne moremo mimo tega, da nam nekateri še o ne priznajo ogromne škode in številnih žrtev, ki jih je Jugoslavija žrtvovala v drugi svetovni vojni. deležencem proslave in vsem občanom Kamniške Bistrice je izrekel iskrene čestitke ob njihovem prazniku tudi o Gobeč, predsednik občinske skupščine. kulturem programu so s partizanskimi pesmimi in recitacijami sodelovali učenci osnovne šole v Stranjah. linski pevski zbor je za proslavo pripravila tovarišica Jelica Slavič, otroški zbor pa Rajka Pogačar, ki je poskrbela za folklorni nastop najmlajših. Res ljubka je bila poskočna gorenjska polka, ki so jo zaplesali v narodne noše čeni otroški pari. Dramski krožek je pod vodstvom Anice Urbanija pripravil pester izbor recitacij naših zanskih pesnikov. si udeleženci proslave so bili s programom izredno zadovoljni, saj je bil res dobro pripravljen in je tekel brez tja. Pri njegovi izvedbi je sodelovalo kar 174 učencev. končani proslavi se je na prostoru okrog doma na Vegradu razvilo prijetno tovariško srečanje, pari so se zavrteli skočnem ritmu zabavnega ansambla. Veselega razpoloženja ni moglo zmotiti hladno vreme tega junijskega ta.

KRAJEVNI PRAZNIK V ČRNI

krajevni skupnosti Črna so v nedeljo, 11. julija, slovesno praznovali svoj krajevni praznik v spomin na 8. julij 2, ko so okupatorji v dolini Črne ustrelili 51 talcev. sprevedu v katerem so sodelovali številni avtomobilisti in motoristi se je na dvorišču pri Logarju razvila tna, vendar prisrčna slovesnost. Predsednik krajevne skupnosti Adolf Žagar je številnim zbranim občanom til spomin na težke, vendar slavne dni naše polpretekle zgodovine in orisal razvoj krajevne skupnosti Črna v jih letih. Posebej je podčrtal dve nalogi, ki so si jih prebivalci Črne zastavili z glasovanjem za krajevni prispevek, in sicer izgradnjo vodovoda na Gozd ter postavitev novega transformatorja na Smrečju. deležence slovesnosti je v imenu občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij pozdravil in jim čestital k niku sekretar občinske konference SZDL in republiški poslanec Franc Svetelj. pisanem kulturnem sporedu so sodelovali učenci osnovne šole Stranje in Črna. Navzoči so s posebnim ušenjem pozdravili nastop Tria izpod planin, ki ga sestavljajo Domine, Breda in Janez iz Stahovice. Veselo novanje v Črni se je ob zvokih harmonike in razigrani pesmi nadaljevalo še pozno v noč.

INDUSTRIJA POHIŠTVA »STOL« — Kamnik

SPREJME

1. mizarje
2. vajence za poklic pahištveni mizar

Vajenci se bodo učili v zelo ugodnih razmerah. Vloge sprejema in daje informacije kadrovsko-socialna služba podjetja.

OBVESTILA

Francišksanska knjižnica v Kamniku je začasno zaprta zaradi internega preurejanja samostanskih prostorov. Varuh knjižnice je zaprosil občinsko skupščino za ustrežnejše in dostopnejše prostore.

Obveščamo prebivalce starega dela Kamnika, da lahko nabavijo strešno opeko — bobrovec. Opeka je narazpolago pri Muzeju Kamnik na gradu Zaprice.

DELOVNI KOLEKTIVI ČESTITAJO OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN 30-LETNICI VSTAJE

Ob občinskem prazniku 27. juliju

čestita vsem občanom
TOVARNA USNJA KAMNIK

Naše protizvodne posebnosti so:

- galanterijsko usnje
- velur za obutev in oblačila

Ob občinskem prazniku 27. juliju čestita vsem delovnim ljudem montažno podjetje

ALPREM Kamnik

KOMUNALNO PODJETJE KAMNIK

čestita ob občinskem prazniku vsem občanom Kamnika in se priporoča s svojimi uslugami

Splošno gradbeno podjetje **GRADITELJ Kamnik**

ČESTITA OB OBČINSKEM PRAZNIKU — 27. JULIJU VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PRIJATELJEM

Priporoča svoja kvalitetna gradbena dela, ki jih opravi hitro, solidno in poceni.

GOZDNO GOSPODARSTVO LJUBLJANA OBRAT KAMNIK

se pridružuje čestitkam za občinski praznik 27. julij

VESNA KAMNIK — pekarna in slaščičarna

čestita vsem občanom ob občinskem prazniku

LJUBLJANSKA BANKA podružnica Kamnik

čestita vsem vlagateljem in občanom za občinski praznik 27. julij

Tekstilna tovarna »SVILANIT« Kamnik vam nudi:

- brisače za dom, plažo in potovanje iz UNI, VELUR in Twin
- FROTIRJA
- konfekcijske izdelke iz frotirja
- moške kravate iz sintetike izdelane po evropski modi

Se priporočamo in čestitamo vsem občanom Kamnika za občinski praznik.

Čestitkam ob občinskem prazniku se pridružuje tudi

LONČARSKA ZADRUGA KOMENDA

Tovarna pogrebne opreme MENINA

Šmarca pri Kamniku

čestita ob občinskem prazniku vsem občanom

Čestitkam za občinski praznik se pridružuje kolektiv obrtnega montažnega podjetja

ZARJA Kamnik

in se priporoča za naročila

TITAN TOVARNA KOVINSKIH IZDELKOV IN LIVARNA KAMNIK

proizvaja:

- fitinge črne in pocinkane
- ključavnice navadne in cilindrične
- obežanke navadne in cilindrične
- motorne mesoreznice in drobilke za orehe
- ulitke iz temprane litine za avtomobilsko, strojno in elektro industrijo

CENJENIM POTROŠNIKOM PRIPOROČAMO NAŠE IZDELKE IN ČESTITAMO ZA OBČINSKI PRAZNIK!

Obrtno podjetje **SLOGA Mostje**

čestita ob občinskem prazniku in priporoča svoje izdelke

Čestitkam za občinski praznik se pridružuje

Državna založba Slovenije KNJIGARNA IN PAPIRNICARNA KAMNIK

ZIVILSKA INDUSTRIJA KAMNIK

čestita ob občinskem prazniku 27. juliju in priporoča svoje kvalitetne izdelke

Industrija pohištva **STOL Kamnik**

priporoča svoje kvalitetne izdelke Ob občinskem prazniku čestita vsem delovnim ljudem

TRGOVSKO PODJETJE

KOČNA Kamnik

čestita ob občinskem prazniku 27. juliju in priporoča obisk v svojih zelo dobro založenih trgovinah

PODJETJE

»KAMNIK« v Kamniku

ČESTITA VSEM OBČANOM IN DELOVNIM KOLEKTIVOM OB OBČINSKEM PRAZNIKU — 27. JULIJU

Obrtno podjetje **USLUGA Kamnik**

čestita vsem občanom Kamnika za občinski praznik 27. julij

Industrijski kombinat SVIT KAMNIK

ČESTITA OB OBČINSKEM PRAZNIKU 27. JULIJU IN PRIPOROČA SVOJE IZDELKE:

- elektroinstalacijski material — vsi varovalni elementi in izdelki iz steatita za potrebe industrije
- dekorativna keramika
- elektroizolacijski material — beugler cevi, oljno platno, oljni papir, trakovi
- vse vrste polirnih in brusilnih past za kovinsko in lesno industrijo.
- razna čistilna sredstva za gospodinjstvo
- vse vrste modnih gumbov
- PVC vodovodne in bergman cevi
- vse vrste plastične embalaže za kemijsko in farmacevtsko industrijo
- razni poliester profili in cevi ter elementi po želji kupca

Svojim odjemalcem se priporoča.

II. SREČANJE PIONIRJEV ZGODOVINARJEV

VSTAJA V DOMAČEM KRAJU

Letos mineva trideset let od začetka narodnoosvobodilnega boja jugoslovanskih narodov. Julija 1941 je bil mesec, v katerem so naši narodi začeli izpolnjevati parole marčevskih demonstracij „bolje rat nego pakt“, „bolje grob nego rop“. Stopili so v boj proti novemu družbenemu redu, ki ga je prinašal okupator, ter v boj za rešitev socialnih in nacionalnih pravic. V osrčju okupirane Evrope se je začel boj proti do sedaj nepremagljivim armadam sil osi.

Ob tem jubileju so se podrobneje seznanili s slavnimi zgodovinskimi dnevi naše polpreteklosti tudi pionirji — naši najmlajši, ki grozot in posledice vojne niso občutili, saj so se rodili v svobodi. Pionirji so se odzvali natečaju na temo VSTAJA V DOMAČEM KRAJU, ki jo je v okviru jugoslovanskih pionirskih iger razpisala ZPM.

Natečaj je imel dva dela. V prvem delu so pionirji in pionirke tekmovali v okviru pionirskih odredov in občin. Vsaka tekmovalna skupina je morala izdelati pismeni elaborat do 15 tipkanih strani in ga opremiti s slikovnim materialom in topografskimi kartami. Ocenjevale so jih posebne strokovne komisije pri občinskih zvezah DPM. Najboljša skupina iz vsake občine, po dva pionirja in mentor, se je udeležila drugega dela — II. republiškega srečanja zgodovinarjev v Kamniku.

Pomen natečaja je predvsem v tem, da so se pionirji neposredno vključili v proučevanje, zbiranje gradiva in dokumentov iz naše revolucije in se z njo seznanjali tudi v razgovoru s preživelimi pričami — borci, prvoborci — NOB. Pionirji so to delo opravljali celih šest mesecev. Kako so naloge uspele, je bilo v veliki meri odvisno od mentorja ki je delo mladih usmerjal in jim dajal potrebne napotke.

Natečaju kamniške občine se je odzvalo vseh pet osnovnih šol. Najprizadenejši so bili pionirji Osnovne šole Stranje. Zbrali so ogromno spominskega gradiva, pisem iz okupatorjevih zaporov, šolski zvezek, ki kaže na zamenjavo slovenskega pouka z nemškim, celo specialko angleškega pilota itd., ter izdelali tudi najboljši elaborat.

To najboljšo delo bomo objavili v nadaljevanjih v Kamniškem občanu.

MLADI ZGODOVINARJI IZ STRANJ SO ZAPISALI:

Prišlo je leto 1941. Začela se je vojna. Prišel je čas krvavega pobijanja, čas, ko so kar naprej gorele hiše, ko so izseljevali ljudi, jih zverinsko

mučili in... Ne, saj se vsega ne da napisati. Vojna ne pozna usmiljenja. Niti koščka usmiljenja. Trpljenje ni prihranjeno nikomur. O vojni vedo največ ljudje, ki so jo sami doživeli.

Otroci pa spoznavamo vojni čas košček za koščkom po pripovedovanju

starejših ljudi, po pripovedovanju borcev, beremo knjige, obiskujemo muzeje, taborišča in spomenike, gledamo filme.

Zdaj vemo o vojni že mnogo več. Odzvali smo se namreč natečaju Vstaja v domačem kraju in več mesecev vojni čas na našem področju pridno preučevali. K preučevanju smo povabili vse pionirje od 1. do 8. razreda. Pridno smo zbirali in pripravljali zgodovinsko gradivo iz časa NOB; pogovarjali smo se z bivšimi borci — partizani, z ljudmi, ki so delali v ilegali, z ljudmi, ki so po svojih močeh pomagali našemu narodnoosvobodilnemu gibanju. O vsem tem smo pripravili tudi razstavo.

Zbrano gradivo smo pregledali in uredili v elaborat. Učenci 1. razreda so o vojni napisali tole:

Nekoč je bila vojna. V Stranje so prišli Nemci. Požgali so hiše. Otroci so bili lačni. Očetje so odšli v partizane. Imeli so puške. Partizani so premagali Nemce.

MARINKA KREGAR
1. b razred

Nekoč je bila vojna. Naš očka je bil partizan. Imel je puško. Bil pa je veliko partizanov. Partizani so bili hrabri. Premagali so Nemce.

IRENA SINKOVEC,
1. b razred

Učenec drugega razreda je napisal tole:

6. aprila 1941 so Nemci napadli našo domovino. Sprva so se partizani bojevali

s kamenjem. Kadar so ubili kakega Nemca, so mu vzeli orožje. In tako so si partizani pridobivali orožje. Ljudi so odganjali v tujino in jih tam mučili, stradali in streljali. Partizani so vedno bolj dobivali orožje in nove tovariše, a Nemci so bili le takrat korajžni, če jih je bilo desetkrat več kot partizanov. Nemci so odganjali tudi majhne otroke. Otroci so jim morali delati pomivalne mrežice.

Partizani se Nemcem niso pustili in so se bojevali toliko časa, da so jih premagali.

JANKO JERAN,
2. razred

Učenec tretjega razreda je napisal tole:

Vojna se je pričela 6. aprila 1941. leta. Nemci, Italijani in Madžari so hoteli naše ljudi pokončati, a pogumni ljudje so šli v gozdove in se sovražniku uprli. Nekateri ljudje so mislili, da bodo fašisti zmagali in so šli raje k izdajalcem in izdajali partizane. Partizani so morali biti želo pogumni, saj so se upali napadati sovražnika, ki je bil oborožen od nog do glave. Fašisti so večkrat pridrveli s svojimi bombniki in bombardirali našo domovino. Naše ljudi so mučili, jih pretepali, zapirali v plinske celice, streljali in obešali. Res je bilo hudo v vojni, toda zmagali so partizani, ker so imeli junaško srce in veliko ljubezni do domovine. Danes nam je lepo, ker živimo v svobodni domovini.

IGOR BROZOVIČ,
3. razred

Učenci višjih razredov pa so pri preučevanju vstaje v domačem kraju zvedeli:

ZAČETEK VOJNE

6. aprila 1941 so nemški in italijanski fašisti napadli Jugoslavijo. V nekaj dneh so porazili jugoslovansko kraljevsko vojsko in zasedli Slovenijo.

Ljudje se dobro spominjajo cvetne nedelje v aprilu 1941. V cerkev so nesli butarice in oljčne vejice. Med tem so nad Ljubljano priletela nemška letala. Začelo se je brnenje letal in grmenje topov. Ljudje so takoj vedeli, kaj to pomeni. Vsuli so se iz cerkve. Žene in otroci so začeli jokati, ker so vedeli, da bodo možje in očetje odšli v vojsko. Vsi so hiteli domov. Otroci so metali butare proč, saj so vedeli, da bo sedaj vojna in da jim ne bodo potrebne. Moški so dobivali pozive. Tisti, ki so bili poklicani v vojsko, so od žalosti popivali. Čez nekaj dni se je razburjenje na zunaj malo poleglo. Nekateri so mislili, da jim bo pod Nemci bolje. Prepričani so bili, da so Nemci nepremagljivi in da se jim zato tudi ne izplača upirati.

Vojaki so sredi tedna začeli prihajati domov. Nekateri so prinesli orožje domov, drugi pa so ga na poti domov metali proč. Kmalu so ljudje začutili močan vpliv komunistične partije. Komunisti so ljudem takoj povedali, da se bo prava vojna šele začela.

Nemci so prišli v naš kraj šele 12. aprila 1941. Ustavili so se pa le toliko, da so pokazali, da so tu oni gospodar. Požgali so vasi Koreno in Zlato polje. Ljudje so kmalu spoznali v Nemcih sovražnika.

Takoj po izbruhu vojne je bila cesta skozi Črnuče noč in dan polna vojakov, topov in živine. Oblasti so 10. aprila 1941 izdale ukaz porušiti oba mostova, cestnega in železniškega. Popoldne pa je prišla že novica, da bosta mostova ostala. 11. aprila 1941 so prišli v Ljubljano prvi Italijani. Zažgali so skladišče bencina in nafte. V so teski pri Sentačaku je gorelo skladišče granat. Bombardirali so tudi radijski oddajnik v Domžalah.

S prihodom Nemcev v Črnuče se je v šolah začel nemški pouk in nehal slovenski. Dali so ukaz, da si mora vsaka hiša priskrbeti nemško zastavo. V Črnučah je bila tudi tajna policija, gestapo. Nastanila se je v baraki na mostu. Ob baraki je visela zastava s kljukastim križem. Odslej so smeli čez most le ljudje s prepustnico. Prenašanje blaga preko mostu je bilo strogo prepovedano. Sumljive ljudi so v baraki pregledali.

(Se bo nadaljevalo)

750 let mesta Kamnika 3

SCHUMI NIMA PRAV

Trditvi, da je kamniško jezero odteklo leta 1320 in odplovilo samostan minoritov, seveda ne moremo pritrditi. Že Stiasny je opozoril, da so Schumijske navedbe napačne (Stiasny: Kamnik, str. 137). Schumi opira svoje zaključke predvsem na dejstvo, da so pri gradnji mekinjskega samostana sodelovali minoriti. To pa seveda še ne pomeni, da je bil samostan v bližini Kamnika. Ti so kaj lahko prišli od drugod kot pomagачi pri gradnji in poznavalci organizacije samostanskega življenja. V tem bi dali prav prof. Zupančiču, ki zanika Valvasorjevo poročilo o samostanu med Kamnikom in Mengšem. Schumi gradi svoje sklepe predvsem na letnici gradnje mekinjskega samostana in ljudskem izročilu o propasti samostana, kakor ga je zabeležil Valvasor. Pri tem ga ne mori dejstvo, da je bil Kamnik že sto let prej mesto in da je skozi mesto vodila cesta v Tuhinjsko dolino. Sam Schumi pa v istem zborniku (Archiv II. str. 257) objavlja pogodbo o prodaji hiše v Kamniku dne 30. avgusta 1301: Friderik Apec, sin pokojnega Ulrika, proda ob soglasju in odpovedi dedičev gornjegrajskemu opatu Ulfringu svojo hišo z zemljiščem in pritiklinami, ležečo v mestu Kamniku pri vratih, ki vodijo naravnost k farni cerkvi, na levi strani vzpetosti, ki se imenuje Klanec, za 25 mark oglejskih penigov.

Zato seveda takrat kamniškega jezera ni bilo in cesta je vodila naravnost skozi mesto čez Klanec, ki je danes na obeh straneh Semčevega predora. Tako smo pregledali v glavnem vse vire, ki govorijo o kamniškem jezeru. Vsi se naslanjajo na ljudsko izročilo, ki pa mora imeti neke svoj izvir in upravičenost. Poizkusili bomo prikazati vse okoliščine, ki so botrovale legendi o kamniškem jezeru. To pa je že poglavje zase.

OD KAMNIŠKEGA JEZERA JE OSTALA LE SKROMNA LUŽA

O jezeru, ki naj bi pljuskala ob skale Malega gradu, bi težko navedli kak oprijemljiv podatek. Res je kotlina od Kamnika do Stahovice podobna jezerski kotlini s terasami. Na najvišji leži Godič. Toda take terase so tudi južno od Kamnika, najvišja pa je podgorska. Vse te terase je izoblikovala zadnja ledena doba, ki je trajala 60.000 let!

Poglejmo Žalski hrib! Cesta je vseka v skalo, ki jo sestavlja konglomerat ali sprimek rečnega kamena. Zemljelovci (geologi) mu prisojajo starost najmanj 15 milijonov let! Ko so kopali jarek za kanalizacijo, so na Perovem naleteeli še na trši konglomerat, ki je mnogo starejši kot oni na Žalskem hribu. Vse to so v davnihi nanesele vode iz planinskega območja. Na tako konglomeratno podlago se je ugnježila ob Žalskem hribu skala, ki se je po mnenju nekaterih zemljelovcev odtrgala od Starega grada, sprijeto rečno kamene žalskega hriba pa se je ob premikih zemeljske skorje dvignilo iz globine. Nikakor pa ga ni voda nanese na Zale, kot bi kdo mislil.

Prehod med Malim in Starim gradom je gotovo voda večkrat zastala, silne zemeljske spremembe v ledeni dobi pa so čedalje bolj poglabljale dno odтока vode. Pod najvišjo teraso se je izoblikovala nova med železniško progo in Ljubljansko cesto, potem pa še tretja, na kateri je vas Perovo. Prostor, na katerem je zdaj mesto Kamnik, je bil gotovo pred naselitvijo hladen in vlažen, namakali pa so ga studenci z Žal. Po jarku, ki je tekel vzporedno z današnjo Slandrovo ulico (glej v VI. Kaem zborniku 1960 sestavek dr. Emilijana Cevca „Kamniški mestni obrambni jarek“) je voda otekala najbrž v smeri današnje Maistrove ulice. V času, ko je bila že na Šutni ljudska naselbina, trg najbrž ni bil več pod vodo, da bi ustvaril legendo o jezeru.

Pač pa je pripovedovanje o jezeru lahko ohranjala luža, ki je zavzemala ves današnji prostor med Požo na Poljane in Tunjiško cesto. Središče te luže je bilo tam, kjer so za samopostrežno trgovino stanovanjski bloki podjetja Kamnik. O tej luži ali bazi oziroma jezeru imamo zanesljiv podatek. Parapat navaja v dokumentu 119 svojih letnikov o zgodovini Kamnika iz leta 1510 sledeče: V nedeljo pred novim domem je Henrik Rechpockh, kamniški meščan, prodal mestnemu špitalu hišo in dvorišče na trgu in vrt ob luži (an

den Lagkhen) pred mestom. Iz leta 1511 pa navaja še podatek, da je vdova Katarina Urbanova volila farni cerkvi 40 šilingov dohodkov od vrta ob luži „Lagkhen“ pred mestom. Beseda „Lagkhen“ pač pomeni v nemškem jeziku lužo, baro in sploh stoječo vodo. To lužo je oskrboval z vodo potok, ki še danes teče s Poljan, odtekal pa je v smeri današnje Tomšičeve ulice. Ko so lani kopali jarek za kanalizacijo v Tomšičevi ulici, so v vsej dolžini naleteeli v globini dveh metrov na 40 cm debelo plast ilovnega blata, ki ga je v daljši dobi naplavlil potok s Poljan. Ne smemo pozabiti, da je današnje cestišče zaradi stalnega nasipanja tako na trgu kot v ulicah ponekod tudi meter višje kot pred poldrugim stoletjem. Kdaj se je izsušila luža na Grabnu, ne bi mogli trditvi. Na votivni sliki v Zakalu iz leta 1779 ta del Grabna še vedno napravlja vtis pravkar izsušene luže, na robu katere stoji na samem visok križ.

Zal moramo s tako skromnimi podatki zaključiti razglabljanje o legendarnem kamniškem jezeru.

O NEVELJSKEM JEZERU

Dejstvo, da še danes v Nevljah vsak delovnik ob treh popoldne zvoni, ima brez dvoma neke svoj zanesljiv začetek. Zvoni v spomin na uro, ko je jezero odteklo. Jezero pa je segalo do skalne stene, na kateri stoji cerkev sv. Jurija ob jezeru. Kaj naj si ob tem mislimo?

Nevljica je hudournik, ki ob hudem deževju prinaša mnogo gramoza in ruši bregove. Tako je v davnihi izdolbla več teras, ki nam vzbujajo vtis o bregovih nekakega jezera. Čim bolj je poglabljala strugo, tem niže so se izoblikovale terase. Hudournik zarezuje ovinek v breg, ga širi in dolbe, na nasprotni strani pa se spet vrže v nov ovinek. To se dogaja še danes, če ne uravnomo ali reguliramo bregov. Še hujska razdejanja povzroča Bistrica vse od Stahovice do Domžal. Sami smo se lahko o tem že večkrat prepričali. Tako je bilo tudi v preteklosti. Poglejmo teraso, nad katero je zgrajeno naselje hiš ob Drnovškovi cesti. Čeprav vse kaže, da je to teraso napravila Nevljica, ko je premeščala strugo in se morda nekoč tudi v tej smeri iztekala v Bistrico, se vendar ne moremo ubraniti vtisa, da je bil nekoč ta del vse do Pod skale pod vodo in je kot „jezero“ segal tja do neveljske cerkve. Tisti del ob črpalni kamniškega vodovoda je še danes zamočvirjen in ob deževju ga pogosto poplavi voda. Pred prvo svetovno vojno je bila tu skoro sleherni zimo ledena plošev in Kamničani so imeli svoj drsalni klub.

Ko sta Bistrica in Nevljica poglobili strugo, se je izsušil tudi ta del zemljišča, ne smemo pa prezreti, da ga je voda v zadnjih desetletjih že večkrat poplavlila in prekrila s peskom. Zato so leta 1938 odrezali ovinek Nevljice pod cerkvijo in zarezali novo strugo, da bi imela voda hitrejši odtok. Pri tem so odkrili kosti mamuta, ki je tu našel smrt pred 50.000 leti in je zdaj ponos naravoslovnega muzeja v Ljubljani.

Kam naj zdaj pri vseh teh ugotovitvah postavimo neveljsko jezero? Gospodarji Starega gradu so imeli okrog gradu globok jarek, v katerem so hranili srne in jelene, da so lahko imenitnim gostom postregli z okusno divjačino. O tem lahko beremo v III. Kamniškem zborniku 1957 na strani 109. Ustno izročilo tudi pripoveduje, da so v smeri proti Tolsti gori ob izviku nekega studenca imeli bazen z ribami, ki ga je studenec oskrboval s svežo vodo. Ribe pa je v vedru nosil grajski ribič iz Nevljice. Tako je grajska gospoda lahko takoj postregla goste z ribami. Na Nevljici pa je bil ribnik, nekako jezero, ki je bil zaprt proti jugu z laporno steno med Vidičovo hišo in pokopališčem. Voda je otekala čez jez najbrž tam, kjer se je stara struga zarezala v steno, na kateri stoji neveljska cerkev. Ob izhodu iz jezera je imel svojo hišo grajski ribič. Še danes pravijo hiši št. 31 (stara številka hiše je 4) „pri ribiču“, čeprav jo že izpodrivna nov naziv „pri Stajercu“, ker je sedanji gospodar Černešek doma iz Stajerske.

Ta ribnik oziroma „jezero“ je bil pravzaprav nekaka večja luža, globoka kak meter ali dva. Morda so v njo dovajali vodo po kakem odtoku, ker si pač drugače ne moremo misliti, da bi ga Nevljica ne zasula s gramozom. Ko se je nekoč utrgal oblak, je močan naval vode predrl laporno steno, struga se je poglobila in jezero je odteklo. To je bilo baje ob treh popoldne in v tem času se je že večkrat utrgal oblak nad Tuhinjsko dolino. Spomnimo se razdejanja,

ki ga je povzročil pred tremi leti, ko je Nevljica butala ob most v Nevljah. Novem trgu pa se je pretakala voda komaj dve pedi pod mostom. Še hujsje je prelom oblaka prizadejal obrežje ob Nevljici ob koncu stoletja, ko je predmestju Podgora voda odplovila Bečov mlin in poškovala most ob Bistrico, da so potem leta 1896 zgradili sedanji železni most.

Kdaj je torej po takem prelomu oblaka odteklo neveljsko jezero, seveda težko ugotoviti, na vsak način pa mnogo kasneje kot to navajajo Schumi. Morda nekaj pred letom 1663, ko so zgradili pokopališki zid v

POGLED NA KAMNIK KONEC 18. STOLETJA, KO JE TA D MESTA POD MALIM GRADOM POGOREL

struga Nevljice, o čemer je govor na drugem mestu. Da je voda lahko rezala svoj tok v novi strugi, vidimo zdaj v Nevljah pri gradnji mrtvašni. Razkrito zemljišče nam kaže sloje krhkega lapora, na katerem stoji neveljska cerkev. Legenda o jezeru, ki je odteklo, pa je še vedno živa, saj cerkveni Tone Golob vsako popoldne ob treh zamaje neveljski zvon.

OBROČI V SKALNI STENI

Tudi v domišljiji ljudstva obstoječe neveljsko jezero ima v strmi skleni pod cerkvijo železne obroče, na katere so baje čolnarji privezo čolne. Stena nad nekdanjo strugo Nevljice je porasla z grmovjem in je mo 20 metrov visoka. Obroči naj bi bili 7 metrov pod pokopališkim zid. Starejši občani so jih še videli. Cerkovnik Tone Golob meni, da je en ob blizu tam, kjer je nagrobnik Jerneja Klemenca. Nande Novak se spominja je z ostalimi vrstniki iz šole grede z vrha zidu metal kamene v obroč, otroke je bila to imenitna zabava, saj je vsakemu zadetku odgovoril kovin zven.

(Se bo nadaljevalo)

Dr. France Stele — častni občan Kamnika

V soboto, 26. junija, je bila v prostorih kamniške občinske kupščine skromna, vendar prirčna slovesnost. V navzočnosti družbenih in javnih delavcev Kamnika, kulturnih in znanstvenih delavcev — Kamničarov, ki živijo in delajo v Ljubljani, je Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine, izročil listino o podelitvi naslova častnega občana akademiku prof. dr. Francetu Steletu.

V krajši obrazložitvi je predsednik poudaril, da se je občinska skupščina odločila za podelitev tega najvišjega priznanja

kamniškemu rojaku dr. Steletu za njegove izredne zasluge na področju slovenske in jugoslovanske umetnostne zgodovine in še posebej ob njegovem visokem življenjskem jubileju — 85-letnici.

Predsednik krajevne skupnosti Tunjice, kjer je bil lavljeneec rojen, pa je v imenu občanon izročil dr. Steletu sliko s tunjskim motivom, delo akademskega slikarja Ferda Majerja.

Ko se je s toplimi besedami zahvalil za tolikšno pozornost, je dr. Stele med drugim dejal: Zelo sem bil presenečen, ko sem se sinoči po nekajteden-

skem potovanju po Evropi vrnil domov in prebral vaše sporočilo, ki me je čakalo. Odlikovali ste me za moje delo v umetnostni zgodovini. To delo se ne veže le na Slovenijo ali Jugoslavijo, pač pa tudi na Kamnik. Tudi pred trojico Cankar, Vojslav Bole in menoj Slovenci nismo bili brez umetnostne zgodovine. Imeli smo sposobne ljudi, ki pa so zbirali v tujini, ker se doma niso mogli uveljaviti. Prve temelje je položil moravški rojak Flis, ljubljanski kanonik, on je ustvaril terminologijo, ki jo še danes uporabljamo.

Poudariti je treba večno veljavno resnico: človek je proizvod časa in prostora, kjer se je rodil. Moj prostor so Tunjice, Podgorje, Kamnik.

Na moj mladostni razvoj je vplivalo svojstveno vzdušje v teh krajih, ozračje, v katerem je, napr. v Kamniku, deloval znani zbiralec umetnin živinozdravnik Sadnikar, ozračje, v katerem je delovala kamniška čitalnica, za katere razvoj je imel zasluge tedanji občinski tajnik Jožko Stele, ki mi je odpiral pogled v nov svet umetnosti, roman Sienkiewicza Z ognjem in mečem...

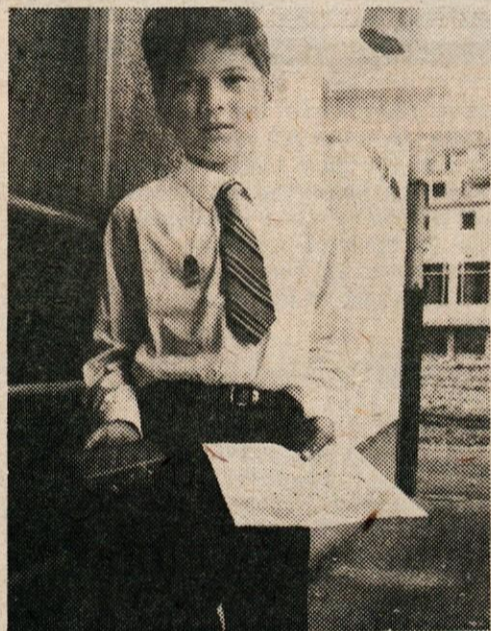
To je bilo ozračje pred letom 1914. Ta duh Kamnika je posebljen v meni in bo ostal v meni do kraja.

F. S.

NASLOV ČASTNEGA OBČANA VAM PODELJUJEMO ZA DOLGOLETNO DELO IN VELIKE USPEHE NA POLJU UMETNOSTNE ZGODOVINE, JE DEJAL VINKO GOBEC, PREDSEDNIK SKUPŠČINE, KO JE IZROČAL LISTINO AKADEMIKU PROF. DR. FRANCETU STELETU.

TEKMOVANJE V ZNANJU »VESELE ŠOLE«

TONI SELKO Z OSNOVNE ŠOLE FRANA ALBREHTA V KAMNIKU SE JE MED UČENCI 5. RAZREDA NAJBOLJE ODREZAL

Zadnje poročilo je zajelo potek tekmovanja v znanju v okviru naše občine, ki je bilo dne 17. aprila v Stranjah. Tu so se izkazali občinski prvaki po eden iz vsakega razreda od 3. do 8. Teh 6 prvakov se je udeležilo področnega tekmovanja v Ljubljani.

Teritorij vseh šol v Sloveniji je bil namreč razdeljen na 9 področij. Na tekmovalnem področju v Ljubljani so se zbrali prvaki občin Litije, Grosupelj, Ribnice, Kočevja, Idrije, Domžal, Kamnika ter prvaki vseh občin mesta Ljubljane. Vprašalniki za preizkus znanja so bili seveda zahtevnejši. Na tem tekmovanju se je za vsak razred od tretjega dalje izločil po en področni prvak.

Učencem osnovne šole Frana Albrehta Kamnik Selko Toni se je odlično odrezal in tako postal področni prvak 5. razreda.

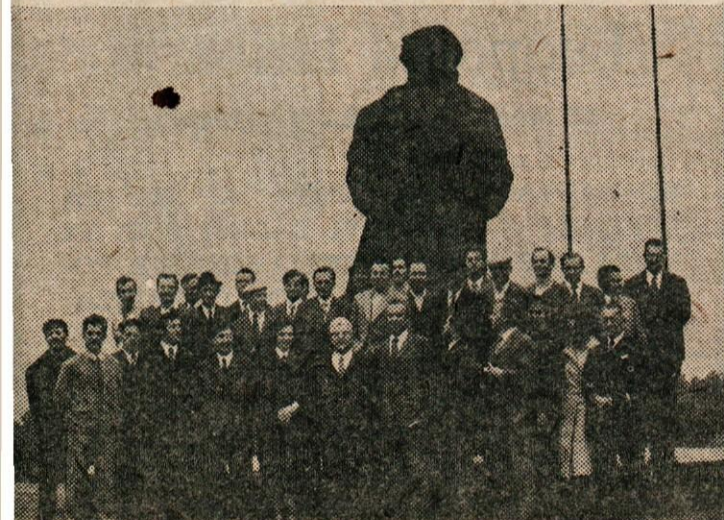
Prvaki so bili lepo nagradjeni, saj so dobili poleg diplome in značke tudi dragocena darila — Darilove ure.

Letošnje tekmovanje v znanju iz „Vesele šole“ se je zaključilo v Ljubljani v nedeljo, 30. maja. Ta dan se je 54 glav sklonilo nad vprašalnike. Vsak tekmovalc je imel uro časa. Eno uro za 30 vprašanj in to za kar precej težkih. Sicer se iz našega področja ni nihče dokopal do republiškega prvaka, pač pa je naš področni prvak, Selko Toni, dosegel tretje izmed devetih mest, kar tudi niso mačje solze.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za dosegene uspehe! Prvaku našega področja pa velja še posebna pohvala in iskrene želje, da ga v prihodnjem šolskem letu zagledamo na republiški tribuni prvakov znanja v Vesele šoli.

B. M.

Turneja Lire po Poljski

PEVCI LIRE PRED SPOMENIKOM VELIKEGA POLJSKEGA ZNANSTVENIKA NIKOLAJA KOPERNIKA, KI STOJI PRED VEZDARNO V KATOWICAH

V soboto, 26. junija, se je z enotedenske turneje po Poljski vrnil kamniški peyski zbor „Lire“. Turneja je bila organizirana v okviru dogovora med Poljsko kulturno organizacijo WOKO in Zvezo kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. Poleg koncerta v filharmoniji v Katowicah in v rudarskem okrevališču 80 km od Katowic so posneli tudi šest pesmi v studiju poljskega radia. Povsod, kjer so gostovali, so bili naši pevci z navdušenjem sprejeti, nekatere pesmi pa so morali celo ponavljati. Dogovorili so se tudi, da bodo poljski pevci prihodnje leto maja ali junija vrnil obisk.

Na povratku so se pevci LIRE ustavili v nekdanjem koncentracijskem taborišču Auschwitz, kjer so pred steno smrti prižgali sveče in zapeli pesem v spomin našim žrtvam fašizma.

USPELO SREČANJE MLADIH ZGODOVINARJEV

Organizacija letošnjega drugega srečanja pionirjev zgodovinarjev Slovenije je bila v rokah občinske zveze prijateljev mladine Kamnik. Organizatorji so pod vodstvom tovarišice Mare Rotove pripravili res pester pro-

žencem izrekel predsednik občinske skupščine Vinko Gobec, ki je bil pokrovitelj tega srečanja. Gostje so si nato ogledali razstavo likovnih del na temo NOB, ki so jih izdelali učenci iz vseh šol v naši občini.

nekdanje partizane in vprašan ni hotelo biti ne konca ne kraja.

Po končanem razgovoru je posebna žirija, ki je ocenjevala prispevke za natečaj na temo Vstaja v domačem kraju, ki jo je v okviru jugoslovanskih pionirskih iger razpisala Zveza prijateljev mladine, razglasila rezultate. Svoje delo so najbolje opravili mladi zgodovinarji pionirskega odreda osnovne šole v Stranjah pod vodstvom mentorice Majde Štbaljeve. Zato so prejeli prvo nagrado — fotoaparata. Drugo mesto je pripadlo zgodovinarjem iz Zužemberka, tretje mesto je zasedla osnovna šola Jože Mihev iz Idrije, četrto pionirji osnovne šole Prule iz Ljubljane, peto osnovna šola Crenšovi iz Prekmurja, šesto osnovna šola Kobariid in sedmo osnovna šola Ilirska Bistrica.

Profesor Tomaž Weber, predsednik žirije, je še posebej opozoril na prizadevanje stranskih pionirjev, ki so zbrali veliko originalnih dokumentov. Med njimi je bil tudi originalni dokument s podpisom znanega Petra Staneta-Skale.

Potem, ko so podelili še nagrade Kurirčkove pošte, je predsednik občinske skupščine izrekel toplo zahvalo vsem, ki so sodelovali v tem tekmovanju, še posebej pa organizatorjem tega uspelega srečanja mladih zgodovinarjev. Vsem ekipam je nato izročil v spomin na to srečanje originalne kamniške majolike.

S.

S SREČANJA PIONIRJEV ZGODOVINARJEV NA VELIKI PLANINI: Srečanje z borci je vsem udeležencem ostalo v prijetnem spominu

gram bivanja mladih zgodovinarjev v Kamniku.

Učenci obeh kamniških osnovnih šol so se radi odzvali vabilu, naj bodo dva dni gostitelji svojih kolegov iz vse Slovenije. Že v petek 25. junija popoldne, so se na dvorišču Kamniškega Muzeja na gradu Zaprice zbrali pionirji iz 20 občin iz vse Slovenije. Preko 60 jih je bilo, seveda so bili z njimi tudi njihovi mentorji in vzgojitelji. Prisrčne pozdrave in tople želje je udele-

Naslednji dan so se srečali mentorji zgodovinskih krožkov in se pogovorili o svojem dosedanjem delu in bodočih načrtih. Nato so vsi udeleženci srečanja odšli na Veliko planino, kjer so mladim zgodovinarjem pripovedovali svoja doživljanja iz naše revolucije in boja za svobodo kamniški prvoborci Mirko Jerman, Mirko Podbešek, Polde Starovasnik in Roman Potočnik. Zbrali so se na ploščadi pred hotelom Šimnovec, obkrožili

Dr. FRANCE STELE

JANEZ PREGLED JE V IMENU OBČANOV TUNJIC IZROČIL DR. STELETU, TUNJSKEMU ROJAKU SPOMIN NA DOMAČI KRAJ, SLIKO AKADEMSKEGA SLIKARJA FERDA MAYERJA

21. februarja 1886 se je v Tunjicah pri Kamniku rodil France Stele. Po ljudski šoli v Tunjicah in Kamniku je stopil na gimnazijo v Kranju. Leta 1907 se je vpisal na dunajski univerzi na slovensko filologijo in zgodovino, leta 1909 pa se je posvetil zgodovinskim pomožnim

vedam iz umetnostni zgodovini kot izredni član v Institutu za avstrijsko zgodovinsko raziskovanje. Leta 1911 je končal študije ter se kvalificiral za arhivsko, bibliotечно, muzejsko in spomeniško službo. Že pred diplomom pa se je posvetil študiju srednjeveškega stenskega slikarstva na kranjskem. Tema je dozorovala v disertacijo, s katero je Stele leta 1912 dosegel na dunajski univerzi doktorat filozofije. Plodno začeto delo je pretrgala prva svetovna vojna. Na gališkem bojišču je bil ujet in odpeljan v rusko ujetništvo, ki ga je prebil po raznih mestih prostane Rusije. Po vihrni prve svetovne vojne se je na univerzi v Ljubljani oblikovala umetnostnozgodovinska katedra. Do leta 1938 je opravljal dr. Stele službo konservatorja za Slovenijo. Če odštejemo medvojni čas, kar celih 20 let.

Osnrednji interes konservatorja dr. Steleta je veljal predvsem spomenikom srednjeveškega slikarstva na Slovenskem. Svoja raziskovanja je vskladil z novimi umetnostnozgodovinskimi rezultati na Madžarskem, v Avstriji, severni Italiji in v celotni srednji Evropi. Vrsta domačih novo odkritih spomenikov se je naglo množila in vzbujala vedno večji mednarodni interes. Odkrivanje in čiščenje fresk v številnih cerkvah po Sloveniji je razrešilo tudi vprašanje nastanka fresk pri Sv. Primožu nad Kamnikom, ki jih je starejša literatura napačno datirala v leto 1592.

Leta 1923 je dr. Stele zapisal v uvodu k svoji knjigi Osis zgodovine

umetnosti pri Slovencih: „Ce govorimo torej o razmerju umetnosti do skupine ljudi, ki se imenujejo Slovenci — sploh ni in ne more biti vprašanje, ali imamo in ali smo imeli v preteklosti kdaj lastno umetnost, ampak samo, kako smo mi preživljali umetnost, kako se je naš poseben značaj javljal v posameznem pojavu mnogolične reke življenja v umetnosti. Frazo, da Slovenci imamo lastne umetnosti, moramo prav tako položiti definitivno ad acta, kakor smo to napravili z drugo sorodno krilatico, ki se je glasila, da nimamo zgodovine.“

V svojem izredno plodnem življenju je prof. dr. Stele napisal okoli 600 razprav, poročil, esejev in publikacij. Sad terenskega dela je tudi topografija političnega okraja Kamnik, ki pomeni vzorno delo svoje vrste. Posebno dragoceno tako topografije kot zapiskov pomenijo izpisi iz arhivalnih virov, katerih originali so v mnogih primerih med drugo svetovno vojno propadli.

Vsekakor gre prav kamniškemu rojaku prof. dr. Francetu Steletu za sluga, da so spomeniki Slovenije stopili iz anonimnosti v vrsto že znanih in priznanih spomenikov Evrope.

16. maja 1940 je postal dr. Stele redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, kjer je bil od 1. julija 1942 do 2. oktobra 1945 načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda, po reorganizaciji akademije pa do danes tajnik razreda za zgodovinske in družbene vede; od 24. julija 1948 dalje je načelnik Sekcije za zgodovino umetnosti pri Institutu za zgodovino. Nadalje je dopisni član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, član Mednarodnega odbora za umetnostno zgodovino, dopisni član Mednarodnekomiteja za spomenike pri UNESCO, član AICA pri UNESCO in dosmrtni član Instituta Fuer Oesterreichische Geschichtsforschung na Dunaju. Na mednarodnih predvojnih kongresih Penkluba je zastopal Jugoslavijo v Haagu, Barceloni, v Parizu in v Pragi. Aktivno je sodeloval na bizantoloških kongresih v Bukarešti, Beogradu, Sofiji, Atenah, Rimu in Palermu, prav tako na mednarodnih kongresih za umetnostno zgodovino v Parizu, Švici, Londonu, Amsterdamu, Benetkah in ponovno v Parizu. Letos je glavni sekretar največje jugoslovanske razstave v Parizu.

Njegovo življenje in delo je tako tesno povezano z razvojem naše umetnostnozgodovinske znanosti, da je postalo njegovo ime zanj skoraj sinonim. Zato je prav, da se mu je občina Kamnik za vse strokovno delo, ki ga opravlja z veliko poštrevanostjo, ljubeznjivo in skrbno, oddolžila na svoj način in ga je imenovala za svojega častnega občana.

OTROŠKO IGRISČE NI ZA KOLESARKE DIRKE: Prizore, kot je na sliki, lahko v teh dneh večkrat vidimo na otroških igriščih na Zapricah. V gradnjo tega objekta, ki so ga naši najmlajši že tako težko pričakovali, je bilo vloženi preko 5 milijonov starih dinarjev iz sredstev krajevnega samoprispevka. Toda kaže, da nekateri ne znajo ceniti tega, saj drugače ne bi bili priča takim in podobnim rekreacijam že skoraj odraslih mladincev na otroških igriščih.

TEH NAŠIH TRIDESET LET

Poleti 1941 so se tudi na kamniškem področju vrstili pomembni politični in vojaški dogodki, ki so bolj kot kdajkoli v zgodovini vznemirili vse prebivalstvo.

Okupatorji so razkosali slovensko ozemlje in slovenskemu narodu navrgli kar šest različnih režimov. Razen Slovencev na Primorskem in Koroškem, ki so že do tedaj pripadali Italiji in Avstriji, so nas razdelili še z novimi mejami na Gorenjsko, Štajersko, Prekmurje in Ljubljansko pokrajino. Kljub taki razkosanosti je bila v Ljubljani konec aprila spočeta prot imperialistična fronta, ki se je v vseh pokrajinah Slovenije naglo razraščala v vsenarodno osvobodilno organizacijo OF. Njeno osnovno načelo je bilo oborožen boj proti okupatorju.

Hitler je že kmalu po zasedbi začel izvajati svoj načrt o uničenju slovenskega naroda, da bi — kot je dejal na svojem obisku v Mariboru aprila 1941 — „napravil to teželo zopet nemško“. Iz Gorenjske in Štajerske je nameraval odstraniti 230.000 Slovencev, to je skoraj polovica takratnega prebivalstva. Ogorčenje in strah pred uničenjem sta vzbujala v prebivalcih pripravljenost, da se za vsako ceno ohranijo in da se branijo z najuspešnejšo obrambo — z napadom. Tudi tisti, ki so verjeli in pričakovali, da bodo s Hitlerjem prišli boljši časi, kot jih je nudila stara Jugoslavija, so se hitro streznili.

Misel na upor se tudi na kamniškem področju ni rodila, kar preko noči. Revolucionarna misel in akcija proti domačim in tujim izkoriščevalcem, proti krivicam in zatiranju se je razvijala pod vodstvom KP že precej let pred usodnim 1941., prav tako kot v drugih zlasti proletarskih središčih Slovenije in Jugoslavije. Bili so štrajki in druge revolucionarne akcije, zlasti proti naraščajoči draginji, proti bližajoči se vojni in fašistični nevarnosti. Bilo je že takrat precej dragocenih in težkih preizkušenj. Okrožni komite KPS se je tudi ob napadu na Jugoslavijo znašel in pozval vse komuniste in druge svobodoljubne Slovence, da so šli braniti svojo domovino pred napadalci, četudi so režimi stare in trhle Jugoslavije slabše kot mačehovsko sramotnivi kapitulaciji in pobegu vlade so razočarani branilci po nasvetu KP orožje obdržali, zbirali, odvrženega in ga poskrili. V spremenjenem položaju, pod oblastjo okupatorja in zaradi njegovih drastičnih ukrepov so naglo zoreli pogoji za množičen upor. Priprave so bile vsak dan obsežnejše in temeljitejše, zlasti še po napadu hitlerjevskih vojnih trup na Sovjetsko zvezo.

Vojni komite kamniškega področja je hkrati z drugimi vojnimi komiteta na Gorenjskem in po navodilih Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet pripravil načrt vojaških akcij. Partijsko vodstvo pa je neumorno tolmačilo prebivalstvu zamisel oboroženega upora, da bi bila udeležba v akcijah in vključevanje v partizanske enote čim obsežnejše. Razen delavcev so komunisti pridobivali tudi kmete in premožnejše rodoljube, ki so zlasti dajali hrano, denar, opremo itd. Tisti, ki so se izognili aretacijam, so se umaknili v ilegalno. V gozdovih so se zbirale manjše oborožene skupine,

ki so že tudi izvedle nekaj sabotažnih, preskrbovalnih, napisnih in drugih akcij.

V noči od 27. na 28. julij pa so minirali ceste in porušili mostove, tako da je bil promet občutno oviran. Uničili so tudi telegrafske in telefonske napeljave. Na raznih krajih so se zbirale oborožene skupine, ki so se pridružile prvim partizanom. Aktivnost okrepljenih enot se je v naslednjih dneh nadaljevala z napadi na nemško policijo, izdajalce in gestapovce.

MIRA SVETINA-VLASTA

Mira Svetina-Vlasta, rojena 1915 v Idriji, študentka Filozofske fakultete v Ljubljani, član KP Slovenije od 1939. leta, je delala kot član Pokrajinskega komiteja SKOJ za Slovenijo tudi med mladino na Gorenjskem od 1939. leta do jeseni 1941.

Tudi okupatorjevi dokumenti potrjujejo, da je upor prebivalstva obsegel vse občine kamniškega področja. Skoraj istočasno sta izvedli podobne akcije tudi črnaška in rašiška partizanska enota. V drugih predelih Gorenjske pa so se prav tako močno povečale in izoblikovale prve partizanske enote, ki so tudi kaj hitro doživele svoj ognjeni krst v spopadkih z okupatorjevimi vojaškimi in policijskimi enotami.

Začetku je seveda botrovala tudi neizkušenost in prve akcije se niso odvijale povsem po načrtu. Zaradi prevelike zaupljivosti ali pa premajhne pazljivosti so naših namerah zvedeli tudi okupatorji; izvedli so ne nadne aretacije in zato nekatere skupine niso mogle oditi v partizane. Spopadati se je bilo treba tudi z oportunistom, z miselnostjo, da nismo še dovolj pripravljeni, da je sovražnik preštevilen, v bojih preizkušen in do zob oborožen. Zato so nekateri tik pred izvršitvijo odpovedali in niso opravili prevzetih nalog.

A vendar, kljub močnim protinapadom okupatorjev, kljub prvim padlim, ranjenim in ujetim borcem, streljanju talcev, mučenju v zaporih, so kamniški partizani vztrajali na svojem področju prav do pozne jeseni 1941. Na Rašici je bil 13. avgusta ustanovljen kamniški bataljon s štirimi četami in 92 borci. Gestapo je razvijala med prebivalci silovito aktivnost, da bi razbila njihovo enotnost in bojno moralo, večje ali manjše enote nemške vojske pa so bile partizanom kar naprej za petami. Partizansko vodstvo je skušalo čim bolj uresničiti priporočila glavnega poveljstva, naj bodo enote — zaradi posebnih razmer, kakršne so bile na

Gorenjskem — ne prevelike in čim bolj gibljive, naj se ne zadržujejo dalj časa na enem mestu, naj bliskovito napadajo in se naglo umikajo in naj imajo dobro organizirane zveze in obveščevalno službo.

Iz spominov predvojnega komandanta in revolucionarja, pokojnega Toma Brejca, ki je tudi v tem času deloval na kamniškem področju in v vodstvu KP za Gorenjsko, izvemo, da je bilo treba tedaj posvečati mnogo časa tudi politični vzgoji

Potem je bila član Pokrajinskega komiteja KP za Gorenjsko in je organizirala partijo in Osvobodilno fronto na področju vse Gorenjske skupaj s tovarišem Tomom Brejcem-Pavletom in narodnim herojem Lojzetom Kebetom-Stefanom, ki je bil njen takratni življenjski tovariš.

Kamnik in njegova okolica jo poznajo iz časa, ko je s Tomom Brejcem delovala na tem področju kot inštruktor CK od januarja do junija 1942. Kasneje je delala v NOP v Ljubljani in na Štajerskem.

Danes je sodnik Ustavne sodišča SR Slovenije in družbenopolitična delavka v Socialistični zvezi in Rdečem križu.

Rada se je odzvala našemu vabilu, naj ob letošnjem jubileju naše revolucije, obudi spomine na tiste dni,

prvih partizanov. Veliko težav je bilo tudi z izpolnjevanjem naročila CK KPS, naj se pospeši in okrepi organizacija Osvobodilne fronte. Njeno delovanje je bilo za obstoj in uspešen boj partizanskih enot življenjskega pomena; le OF naj bi zmogla ustvariti mladi partizanski vojski dovolj množično in trdno politično zaledje. Uspehi pri razvijanju te organizacije pa niso bili tolikšni, ker so bili izkušeni politični delavci že odšli v partizane ali pa so padli v roke sovražniku, novo vključeni politični delavci pa niso imeli še dovolj izkušenj.

V začetku septembra je prebivalce zlasti opogumil boj na Mohorju, kjer je mala četica enajstih, za boj sposobnih partizanov, obkoljena od 150 SS-ovcev, poldrugo uro vodila junaško borbo z njimi in jih poglala v beg, v katerem je padel tudi nemški komandant. Okupatorji so sami razširjali vesti, da so naleteli na 200, s strojnimi oboroženih banditov.

Šele v pozni jeseni, po obkolitvi na Kolovcu, po požigu Rašice in po težki izgubi na Golčaju so se čete kamniškega bataljona druga za drugo umaknile s kamniškega področja in se vključile v druge enote. Zaradi velikih naporov in nenehne preganjanja so bili borci utrujeni in izčrpani ter nujno potrebni oddiha in okrepitve. Toda že konec januarja 1942 se vrača na to področje skupina 12 partizanov — domačinov, da bi v bližajoči se pomladi izvedla ponovno mobilizacijo in začela z novimi vojnimi operacijami.

Tako smo v kratkem, v skopih besedah pregledali dogodke, katerih 30-letnico slavimo. Tudi z bolj podrobnim opisovanjem in razglabljanjem ne bi mogli prikazati njihovega celotnega

pomena, niti za takrat, niti za današnji čas, ne za ožje okolje in ne za skupni boj vseh okupiranih narodov. Dogodki so še vedno preblizu, pa tudi premalo raziskani, zato ni nič čudnega, če jih še ne moremo ocenjevati s pravo mero in trajnejšo veljavnostjo.

Ponovila bi samo nekaj že večkrat povedanih misli in dejstev. To je bil začetek in del velikega boja, ki nam je prinesel — v povezavi z jugoslovanskimi narodi in zavezniki — svobodo in mir. Naš boj se je odigral na pomembnem prometnem vozlišču, ki ga okupatorji nikakor niso nameravali spustiti iz rok. Zato so tu nenehno napadale močne vojaške, policijske in druge okupatorske enote, ki so vedno dobile še okrepitve iz bližnjih pokrajin, kadar je šlo za velike očiščevalne akcije proti partizanom. Množično organizirana Osvobodilna fronta je dajala partizanom tolikšno materialno in moralno pomoč in oporo, da so mogli vzdržati tudi najhujše in niso nikdar zapustili slovenskega ozemlja. Stalna prisotnost in aktivnost partizanov pa je ne samo vznemirjala okupatorja in vezala njihove enote, da jih niso mogli uporabiti na drugih frontah, temveč je tudi spodbujala in hrabrila naše prebivalstvo. Okupatorji so hoteli zadušiti vsesplošni ljudski upor na tem področju tudi zato, ker je bilo najbližje jedru nemškega ozemlja, kamor bi lahko preskočila iskra upora in jim povzročila velike motnje. Vstaja je zagotovo preprečila tudi nadaljnje izseljevanje Slovencev, saj do tretje etape izseljevanja sploh ni prišlo, ker je bil okupatorski vojni in policijski stroj zavzet z drugimi operacijami. Že novembra 1941 je Hitler podpisal odlok, da se bo naseljeval nemških kmetov na Gorenjsko izvedla šele po končani vojni. Hitler je čez nekaj mesecev ta odlok uradno potrdil, kar je pomenilo, da so ga številna dejstva prisilila, da preseljevanje slovenskega naroda odloži. Tako pomembna vstaja pa je bila mogoča le, ker so hkrati in povezano nastopile vse slovenske pokrajine in drugi jugoslovanski narodi. Pogum in jamstvo za skupno zmago pa je takrat dajalo tudi zaupanje v osvobodilni boj narodov Sovjetske zveze.

Če se kot vojna generacija česar koli radi spominjamo, gotovo ne moremo mimo dragocenih vrednot, ki so se porajale v najhujših stiskah in sredi najbolj ogorčenih bojev. Lahko da mislimo pri tem na zavidljivo enotnost v naših vrstah, lahko na pogumno prevzemanje odgovornosti za lastne odločitve in dejanja, ali na vztrajno kljubovanje težavam in nevarnostim in iznajdljivost, prav gotovo pa na brezmejno solidarnost, ko so si ljudje pravično delili dobro in slabo; lahko pa še na druge ljudske vrline tistega časa. Ni vsem in zmeraj jasno, kakšno mesto naj take človeške vrednote zavzemajo v današnjem in jutrišnjem življenju: v obrambi pred nevarnostmi, ki pretijo iz zunanjega sveta in v premagovanju notranjih težav, ki so često tudi sad lastnih napak in slabosti. Tako pomembni jubileji, kot je 30-letnica ljudske vstaje, pa nas lahko upravičeno opozarjajo in nam hkrati dajejo priložnost, da razjasnimo tudi taka vprašanja.

MIRA SVETINA-VLASTA

STANETU PEČKU V SLOVO

Samo, da bi še videl stati spomenik vojskovodje generala Maistra v Kamniku, potem pa lahko umrem, je dejal lansko jesen, ko so nekdanji Maistrovi borci hiteli z zadnjimi pripravami za postavitve spomenika kamniškemu rojaku.

Srečevali smo ga povsod, njegov hiter in zravn korak, njegova ponosna drža in njegov vesel nasmeš so prikrivali, da je za njim že 70 let življenja, ki ni bilo poslano z rožicami.

Tak je bil Stane Peček, od katerega smo se konec letošnje junija tiho poslovili na kamniških Zalah.

Rodil se je leta 1899 v številni obrtniški družini v Ljubljani. Ko je bil leta 1917 mobiliziran v avstrijsko vojsko ga je pot zanesla na italijansko bojišče. Bil je med prvimi borci prostovoljci za našo severno mejo leta 1918, sodeloval je v enoti kapetana Martinčiča. Kasneje je odšel v

novoustanovljeno podoficirsko šolo v Mariboru in po opravljenem izpitu, služboval kot podoficir v Črni gori, Makedoniji in v Liki, kjer ga je zatekla kapitulacija stare Jugoslavije. Sodeloval je tudi v narodnoosvobodilni borbi, v sedmem korpusu in bil v Polanah v Dolenjskih Toplicah ranjen. V NOB je opravljal odgovorne dolžnosti od komandanta bataljona do šefa municijske sekcije glavnega štaba NOV in PO Slovenije in šefa odseka za oborožitev sedmega korpusa.

Odlikovani je bil z večimi odlikovanji med njimi s partizansko zvezdo drugega reda.

Od osvoboditve pa do svoje upokojitve je bil upravnik smodnišnice v Kamniku. Kljub obremenitvi je vedno našel čas tudi za delo v družbenih organizacijah in društvih. Med drugimi je bil več let predsednik kamniškega sindikalnega športnega društva.

S svojo navdušeno besedo in z izgledom je znal pridobiti ljudi za delo. Njegova velika zasluga je tudi, da je Kamnik prav ob 50-letnici nesrečnega Koroškega plebiscita postavil spomenik svojemu velikemu rojaku. Ni pa dočkal dne, ko se bo generalu Maistru oddolžil tudi Maribor, saj je Stane lani večkrat dejal: Maribor mora postaviti spomenik generalu Maistru na konju, gledati pa mora proti naši Koroški, za katero se je boril.

F. S.

ZAHVALA

OB SMRTI NAŠEGA DRAGEGA OČETA

Leopolda Hribarja

IZ MALEGA HRIBA V TUHINJU

SE ZAHVALJUJEMO VSEM, KI STE GA SPREMILI NA NJEGOVI ZADNJI POTI IN VSEM, KI STE NAM IZREKLI SOŽALJE. POSEBNA ZAHVALA KRAJEVNI ORGANIZACIJI ZVEZI ZDRUŽENJ BORCEV NOV ZG. TUHINJ, HVALA VINKU DOBNIKARJU, DORETU DROVENIKU IN JOŽETU KONCILJI ZA POSLOVILNE BESEDE IN PEVCEM LIRE IN DRUŠTVU UPOKOJENCEV IZ DOMŽAL ZA POSLOVILNE PESMI

SORODNIKI

IZ KAMNIŠKE GIMNAZIJE

Na gimnaziji Rudolfa Maistra v Kamniku je bilo v začetku šolskega leta 1970/71 vpisanih 222 dijakov. Med letom jih je izstopilo 7, dva pa sta prišla iz drugih zavodov. Tako je bilo ob zaključku šolskega leta na zavodu 217 dijakov, 87 moških in 130 žensk. Od teh je bilo 24 odličnih, 42 prav dobrih, 88 dobrih in 23 zadostnih. Izdelalo je torej 177 dijakov ali skoraj 82%, kar je v poprečju zadnjih let še kar dober uspeh. Popravni izpit bo v avgustu opravljalo 34 dijakov, in sicer 23 iz enega predmeta, 11 pa iz dveh. Zaradi bolezni nista bila ocenjena dva dijaka, 4 pa bodo morali ponavljati razred.

Odlični dijaki v prvem razredu so Mihaela Humar, Igor Ivanetič, Nada Kodra, Alenka Potnik in Mojca Vrhovnik, v drugem razredu Ema Iskra, Ida Iskra, Nika Kopic, Tomaž Mihelečič, Alojz Rifl, Rožamarija Ravnik in Mojca Založnik, v tretjem razredu pa Marjeta Bardorfer, Mira Humar, Helena Šimenc in Frančiška Trobevšek.

V četrtem razredu je bilo 8 odličnih dijakov, njihova imena pa smo že objavili. Zanimivo je, da je med odličnimi dijaki več kot polovica vozačev, tako iz tretjega razreda vsi štiri.

Zaključni izpit ali maturo je opravljalo 40 kandidatov. Predsednik izpitne komisije je bil direktor gimnazije prof. Ivan

Justinek. Iz slovenskega jezika so imeli kandidati na izbiro tri naslove nalog: 1. Pesem moja je posoda tvojega imena (Slovenska ljubezenska lirika), 2. Razmerje med proizvodnjo in znanostjo, 3. Jugoslovanski narodi včeraj, danes, jutri (Razmišljanje ob ustavnih spremembah). Prvi naslov si je izbralo 23 kandidatov, drugega 7, tretjega pa 10 kandidatov. Nalogo iz matematike je pisalo 8 kandidatov, iz angleškega jezika pa 32.

Letošnja generacija maturantov je bila mnogo boljša kot lanska, zato je bil tudi rezultat zaključnega izpita boljši. Z odličnim uspehom so ga opravili trije kandidati (Miro Fornazarič, Aleksandra Krivorot in Jana Pregl), s prav dobrim

10, z dobrim 15, z zadostnim pa 6. Popravni izpit bo opravljalo v jesenskem roku 6 kandidatov, padel pa ni nobeden.

Na gimnaziji so razdelili spričevala 26. junija v okviru domače slovesnosti, ki so se je udeležili tudi predsednik občine in predsednik SZDL ter stariši dijakov. Direktor gimnazije prof. Ivan Justinek je podal poročilo o delu zavoda v preteklem letu ter razdelil abiturientom spričevala, vsem odličnim dijakom pa knjižne nagrade. Nagrajeni so bili tudi vsi dijaki, ki so se odlikovali z delom v mladinski organizaciji in v raznih dejavnostih. H koncu so dijaki izvajali kulturni program pod vodstvom prof. Tine Romšakove.

SLAPNIKOVI MAMI V SPOMIN

V sredo, dne 5. maja 1971, smo ob štirih popoldne pospremili na zadnjo pot SLAPNIK Frančiško iz vasice Srobotno nad Motnikom. Leta 1923 se je poročila s kmetom SLAPNIKOM Jožetom v Srobotno, kjer se je začela njena trnjeva pot. Krhka po svoji zunanosti, a naravno inteligentna, je kaj kmalu spoznala, da jo življenje vleče v povsem drugo smer, kot so bile njene mladostne sanje. Poleg trdega dela na kmetiji, se je njuna družina vsako leto povečala za enega člana. Rodila je 15 otrok. Vsem je bila skrbna mati, svojo vzgojno moč pa je črpala iz knjig, za katere je še vedno našla čas, saj je bila dolga leta zvesta članica Ljudske knjižnice v Motniku ter njena najzvestjša bralka.

SLAPNIK FRANČIŠKA Z VNUKINJO

Prišla je druga svetovna vojna in ker je SROBOTNIKOVA domačija visoko v hribih nad Motnikom, so jo kaj kmalu odkrili partizani, posebno še, zaradi dobre gospodinje. Čeprav je bila hiša polna domačih otrok, je Slapnikova mama enako prijazno nahranila borce, ki so se često oglašali v hiši. Najstarejši sin je bil v partizanih. Tu so se vrstili sestanki in celo partizanska šola, ki jo je vodila njena hči Minka. Kljub strahu za otroke in dom ni nikoli odklonila pomoči partizanom. Bala se je zanje. Posebna skrb je posvetila mladim partizankam, ki so še napol otroci, nežne in krhke po zunanosti, potrebovale njeno materinsko nego. Hrana, ki je prihajala iz teh radodarnih rok, je bila še enkrat boljša.

Prišla je pomlad 1945. Vojna je šla h koncu. Posamezne sovražne skupine pa so še vedno strahovale ljudi in vdirale v domove. Odpeljali so ji iz hiše moža, očeta in ga v bližini hiše ubili na pragu svobode. Otroci so na kolenih prosili Nemce, da bi jim pustili očeta. Nič ni pomagalo. Za spomin jim je ostal samo poljub, ki ga je dal oče vsakemu posebej, predno so ga za vedno odtrgali od družine.

Slapnikova mama ni klonila, vedela je, da mora živeti za družino. Kolikor so ji moči dopuščale, se je oprijela dela in s svojimi doraščajočimi otroki skrbela za kmetijo in mlajše otroke. Pri vzgoji ni uporabljala palice. Vsi njeni ukazi so bile prošnje, katerim se ni nihče upiral. Minevala so leta in Slapnikova mama je med svojimi otroki izbirala tiste, za katere je slutila, da ne bi bili kos kmečkemu delu. Dala jih je v šolo v uk na vse strani. Nova družbena ureditev ji je pri tem pomagala. Slapnikova mama pa je podvojila pota skrbi, da se ji ne bi odtujili. „Samo, da se učijo, pa sem srečna,“ je rekla šestokrat, ko je prihajala po informacije v Dijaški dom. In danes, ko je ni več, sem prepričana, da bo njen lik ostal v srcih njenih otrok. Trinajst jih je šlo za njeno krsto. Vsi imajo že svoje družine, a nobeden od njih ni toliko dorasel, da bi lahko pogrešal njeno toplo besedo. Cvetje je prekrilo njen grob. Na njeno zadnjo pot jo je pospremil ves Motnik in okolica ter vsi, ki smo jo spoštovali.

MARICA BREJC

Nov gasilski avto v Srednji vasi

Kakor vsako leto so imele tudi letos dne 6. 6. 1971 vse gasilske enote v občini Kamnik svoj nastop. Nanj so se pripravljale več mesecev. Za vaje je bila izdana nova vadnica, ki vsebuje vse vrste vaj z orodjem, kot so motorne brizgalne, avtomobili, lestve, drsalni in reševalni prti, razne vrste cevi in tako dalje. V njej je s slikami in tekstom točno opisano vse delo gasilcev za vaje in požare. Končno je to urejeno z enotno vadnico za vso Jugoslavijo in prevedeno tudi v slovenščino, kar smo že dolgo pogrešali.

Ta priročnik, posebno pa nabava novih motornih brizgaln in avtomobilov, je vzpodbudil gasilce, da so se za to strokovno srečanje še posebno pripravljali. Vsakdo je hotel biti najboljši in res jih je bilo več kot polovico nastopajočih res dobrih.

Že ob sedmih zjutraj se je zbralo 300 gasilcev pred gasilskim domom v Kamniku, od koder so odkorakali na prostor za gimnazijo, ker prikladnejšega prostora pač nismo mogli dobiti. Tekmovalni program je obsegal: trodelni napad v hitrosti, vajo iz hidranta ter štafetni

tek prek zaprek s prenašanjem ročnika, napeljavo cevi ter slično. Nastopilo je 20 moških, 1 ženska ter 6 mladinskih in pionirskih desetini. Zelo razveseljivo je bilo, da je več gasilskih društev poslalo po več dobro izvežbanih desetini. Tako so prišle iz Srednje vasi 4 desetine, iz Kamnika 3 ter iz Zg. Tuhinja, Komende, Duplice, Kamniške Bistrice in Svilanita po dve desetini. Vsa ostala društva so poslala po eno desetino, razen iz Kaolina, ki se tekmovanja ni udeležil. Prvič po dolgoletnem premoru je prišla tudi desetina

iz Sel, kjer imajo težke pogoje zaradi zelo raztresenih vasi in naselkov, a gasilskega orodja tako rekoč nimajo.

Od skupno teoretično dosegljivih točk 1000 so dosegli: 1. mlajša desetina Kamnik 814 točk; 2. desetina industrije

750; 11. desetina g. d. Zg. Tuhinj I. 746; 12. desetina g. d. Tunjice 741; 13. desetina g. d. Sela 737; 14. desetina g. d. Gozd 698; 15. desetina g. d. Nevlje 692; 16. desetina industrije UTOK 676; 17. desetina g. d. Motnik 663; 18. desetina g. d. Moste 623; 19. desetina g. d. Kamniška Bistrica 615; 20. desetina g. d. Duplica 613.

Ženska desetina SVILANIT 773 točk.

Starejši pionirji:

1. pionirji Srednja vas I. 845 točk; 2. pionirji Kamnik 814; 3. pionirji Komenda 727; 4.—5. pionirji Kamniška Bistrica 720; 4.—5. pionirji Duplica 720; 6. pionirji Srednja vas II. 687.

Vse desetine so prejele spominke diplome s podatki tekmovanja, člani prvih petih desetini pokale, ženska desetina ter prvi dve pionirski desetini.

Temu tekmovanju bo sledilo še republiško tekmovanje v Mariboru ob priliki 100-letnice ustanovitve gasilskega društva, kjer bo sodelovalo 280 desetini iz Slovenije, Hrvaške, Bosne, Srbije ter sosednje Avstrije. To bo velika gasilska manifestacija ob naši severni meji.

J. B.

TITAN 811; 3. starejša desetina Kamnik 810; 4. desetina g. d. Srednja vas 793; 5. desetina g. d. Zg. Tuhinj V. 788; 6. desetina g. d. Kríž 784; 7. desetina industrije STOL 778; 8. desetina g. d. Komenda 766; 9. desetina g. d. Šmartno 755; 10. desetina industrije SVILANIT

Nov gasilski avto v Srednji vasi

V nedeljo, 23. maja, je bila v Srednji vasi velika slovesnost. Gasilci prostovoljnega društva so prevzeli dolgo pričakovani gasilski avtomobil — kombi.

Na slovesnosti, ki je bila v počastitev 30-letnice ustanovitve Osvobodilne fronte, so zbranim gasilcem in občanom spregovorili Franc Svetelj, republiški poslanec, Janez Pregled, predsednik občinske gasilske zveze, Jože Brlec, poveljnik občinske gasilske zveze, Ivan Mali v imenu sveta Krajevne skupnosti.

Predsednik gasilskega društva Franc Poljanšek je v svojem govoru orisal prizadevanje gasilcev, krajevne skupnosti in vseh občanov, da bi čimprej prišli do prepotrebne avtomobila. Občani so sami zbrali 3 milijone starih dinarjev, posamezniki so prispevali po 30.000, nekateri pa tudi 70.000 starih dinarjev.

Gasilsko društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1930, šteje danes 85 članov. V njem delujejo tri ekipe starejših članov in kar je v naši občini še redkost — dve mladinski ekipi. Treba je povedati, da so mladinci doslej dosegli uspehe na tekmovanjih gasilcev v občini in izven nje.

Ko je poveljnik društva Alojz Golob prejel od poveljnika občinske gasilske zveze ključ avtomobila, je na gasilskem domu zatulila sirena in gasilci so se odpeljali z novim avtomobilom na prvo vožnjo.

S SLOVESNOSTI OB PREVZEMU GASILSKEGA AVTOMOBILA V SREDNJI VASI

GASILSKO SLAVJE V KOMENDI

AVTO IN MOTORKA — NOVA PRIDOBITEV GASILCEV V KOMENDI

Tudi komenški gasilci so že težko pričakovali dan, ko bodo izročili svojemu namenu novo motorko Rosenbauer in nov gasilski avtomobil. Ta želja se jim je izpolnila 20. junija letos. Zato so pripravili tako paradno slavlje, kot ga v Komendi še dolgo ni bilo. Na slovesnosti so sodelovali gasilci skoraj vseh gasilskih društev v občini, za slavnostno razpoloženje pa je poskrbela godba na pihala iz Litostroja.

Mimo slavnostne tribune se je razvila dolga povorka narodnih noš in gasilcev v paradnih uniformah.

Franc Zadargal, predsednik gasilskega društva, se je v svojem nagovoru zahvalil vsem, ki so kakorkoli prispevali k velikemu razmahu gasilske organizacije v Komendi. Kra-

jevna skupnost in občani so k nakupu avtomobila prispevali 3 milijone starih dinarjev, 1.600.000 pa je prispevala občinska gasilska zveza. Tudi za motorko, ki so jo kupili že lansko jesen, so sami zbrali 1 milijon starih dinarjev. Občani so s tem pokazali, da cenijo trud in prizadevanja požrtvovalnih članov gasilske organizacije. Poleg predstavnikov občinske gasilske zveze je komenškimi gasilcem k njihovem uspehu čestital tudi predsednik občinske skupščine Vinko Gobec.

Svečani prevzem avtomobila pa je opravil pokrovitelj Jože Kopic, direktor Lončarske zadruge. Ob zvokih zabavnega ansambla se je pri gasilskem domu v Komendi nato razvilo rajanje.

DOLGA POT DO UČENOSTI

JOŽICA VRHOVNIK

do šole in spet nazaj, kar znese približno 10 kilometrov. Na leto bi to ob 225 šolskih dneh dalo 2250 km, v štirih letih pa kar 9000 km. Jožici je zdravje tako dobro služilo, da v vseh štirih letih ni manjkala niti ene ure pri šolskem pouku. Lani je ta rekord dosegla Cvetka Bergantova, ki se je vozila s kolesom in zadnje leto z avtobusom iz Radomelj. Jožica pa je vso pot opravila peš in je to ni oviralo, da ne bi izdelala četrtega razreda s prav dobrim uspehom, pa tudi pri maturi se je dobro odrezala. Med šolskimi predmeti ima najrajši matematiko in fiziko in če bo šla kaj študirat, bo izbrala ta dva predmeta. Vendar pa preišča, če ne bi šla rajši v službo, ker je pot iz Tunjic v Ljubljano le predolga in zamudna.

To je ena najmlajših letošnjih maturantk na kamniški gimnaziji Jožica Vrhovnikova iz Tunjic. V statistiki jo štejemo med „vozače“, pa je le peš prehodila vsak dan pot od doma

Gaudeamus in dolgolasci

Ponovno so se zbrali. Letošnji maturanti s svojimi profesorji. Tako kot vsako leto konec maja, pred šolskim vhomom. Še zadnjič so se prišli posloviti od vseh, ki so jih želeli videti, poslušati in sočustvovati z njimi. Poslavljali so se od vseh in vsakogar, predvsem pa od skrbi, ki so jih vezale na gimnazijo, kamniško gimnazijo, ki je v jubilejnim letu, ob 25-letnici obstoja dobila ime po rojaku, pesniku in generalu Rudolfu Maistru-Vojanovu.

DEVETNAJSTI GAUDEA

Devetnajstič smo v Kamniku slišali tisto znano študentsko pesem Gaudeamus igitur, pesem, ki naznani, da je mesto in da smo si, hočeš nočeš, sprejeli medse spet nekaj novih zrelostnikov, tistih, ki so vsi željni svobode, sproščenega življenja, pravijo, da so zreli, a vendar potrebni še številnih naukov in vzgoje starejših.

Dirigent je pred zborom nekajkrat zamahnil po zraku, s pravim smislom za petje in glasbo, po zraku zakrilil z rokami tudi takrat, ko so pred njim v zboru dekleta v črno belih oblačilih in fantje v frakih in cilindrih izdajali iz sebe težke latinske izraze, besede zrelosti, veselja, pesem slovesa in njihovega jutri.

Pesmi je zmanjkalo, dirigent se je utrudil, odmahal je. In nato je bila na vrsti kronika, tradicionalna, tako kot vsako leto. Ne sme je manjkati, saj je to eden najpomembnejših dogodkov slovesa. Naj bo dobra, slaba, poprečna, nadpoprečna, cenzurirana ali tudi ne, prebrati jo je treba.

Ce je bila letošnja dobra, morda slaba, o tem bi težko sodili. Bila pe je „strogo“ cenzurirana. Vsaj tako so trdili nekateri dijaki — maturanti. Nisem uspel izvedeti ali je stroga roka cenzorjev črtala iz nje posamezne stavke ali odstavke, res pa je, da je morala biti na vpogled profesorskemu zboru že nekaj dni pred zaključno ceremonijo. Pa tudi sicer so profesorji že prej opozarjali, naj bodo le oni bolj malo omenjeni, naj raje obravnavajo sebe, življenje, dogodke, njihov svet.

GAUDEAMUS IGITUR: Še posnetek za spomin ob slovesu

Prav zaradi tega je letošnja kronika izzvenela v „brezpametnem“ besedičenju, v slogu, ki ga v dosedanjih kronikah nismo bili vajeni.

Občutek imam, da najbrž nihče od gostov, ki so si ogledali zaključno slovesnost ni dodobra vedel, kako je temu ali onemu na športnem dnevu padla z noge dilca, ali pa kako lepo vreme so imeli na šolskem izletu. Manjkalo je bodic, tistih ostrih, ki seveda ne bi letele le na profesorje, temveč tudi na dijake in njihovo štiriletno življenje in delo. Vse preveč so bili romantični, brez ostrih komentarjev o prizadevanjih profesorjev razneženi, boječi.

Kljub temu jim moramo tudi to odpustiti. Saj smo jim vendar že štiri leta odpuščali njihove grehe in napake.

KLJUČ PA MORA BITI . . .

Za njimi so nastopili tretješolci. Njihovi nasledniki, ki so želeli dobiti ključ, s katerim bodo lahko jeseni odklenili vrata četrtega razreda in obenem vrata „zrelosti“, vsevednosti in visokosti. Prebrali so jim odpustnico, spregovorili so o vseh napakah svojih predhodnikov, o vsem, kar so jih uspeli naučiti.

Potem je nekaj časa trajalo, da so se zedinili, koliko bo veljal ključ, letos po devalvaciji, po vseh teh gospodarskih ukrepih. Končno so prišli skupaj in zelenci — tretješolci so jim morali za lesen ključ z napisih vseh generacij in rdečo blazinico odšteti kar čedno vsotico.

No, in potem ni manjkalo fotografiranja. Vsak je hotel še zadnji spomin izpred gimnazijskih vrat. Najprej vsi s profesorji, oni s sošolko, sošolka s sošolcem, fantič s cilindrom in s svojim dekletom ali novočena maturantka s svojim zaročencem. Kakorkoli že, tudi to je minilo.

POGREB BREZ KRSTE

Številni Kamničani so opoldne še enkrat pozdravili svoje zrelostnike, ki so se v „žalnem sprevodu“ pomikali skozi mesto. Nekateri so pokazali, da imajo tudi avto, da so napredni in ga niti v tem času niso hoteli zapustiti. Peljali so se na čelu sprevoda. Sicer pa smo zaman metali oči za krsto, ki je žal letos ni bilo. V rokah je bilo videti le nekaj simbolov: enic, petic . . .

Gaudeamus so prvič letos zapeli generalu Maistru in nato še na Titovem trgu. Še isti večer pa so ga zapeli vsem gostom na maturantskem plesu, ki so ga pripravili v Domžalah. Prav s plesom so zaključili z vsemi slovesnostmi pred zadnjim korakom — pred matoro. Skrbi pred njo najbrž ni manjkalo, poleg vseh pa so si mnogi belili glave tudi z vprašanjem, ali naj se pred tem odločilnim korakom ostrizejo ali ne. Fantje namreč. To bo najbrž kar držalo, saj je bilo po mestu večkrat slišati: končno smo tudi v Kamniku dočakali prve maturante — dolgolasci.

Pa brez zamere.

Tekst in foto:
TONE SMOLNIKAR

MATURANTSKI PLES — TOKRAT V DOMŽALAH

V Kamniku nimamo prostora za večje plesne prireditve razen v veliki dvorani doma, kjer pa morajo odstraniti stole. To je zamudno in precej drago delo, ki ga uprava kina nerada izvrši, saj so stoli čedalje bolj majavi. Zato so maturanti organizirali svoj letošnji ples v domžalski hali. Prireditev je bila lepa, dostojna in dobro obiskana, organizatorji pa so želi priznanje. Poglejmo samo, kaj pravijo o prireditvi Domžalčani! Tov. Andrej Zajc je zapisal v „Občinskem poročevalcu“ med drugim tudi tole: Z izrednim veseljem in odkritim navdušenjem izrekam pohvalo organizatorjem zadnjega plesa, to je maturantom kamniške gimnazije. Prireditev je bila lepa, svečana. Tako lepa, da ne pomnim. Mladi kamniški maturanti so znali privabiti medse številne profesorje, starše, predstavnike družbenopolitičnih organizacij. Ansambel UNIONI je ustvaril razpoloženje za stare in mlade. Vse se je vrtelo, se smejalo, ne da bi bila polita ena sama kaplja pijače ali razbita steklenica. Kultura in red, obenem pa sproščenost, so bili vseskozi prisotni, čeprav je težko zadeti obliko, kjer se vsi, mladi in stari, dobro počutijo . . .

Tudi v naših šolah petdnevni delovni teden

Odborniki občinske skupščine so na zadnji seji dali soglasje k uvedbi petdnevnega delovnega tedna na vseh šolah v naši občini. Šole so namreč razpisale posebno anketo, v kateri so starši odgovarjali, ali so za prosto soboto ali ne. Starši so pokazali veliko zanimanje za ta predlog. Na gimnaziji se je 70 odstotkov staršev odločilo za skrajšani delovni teden, v osnovni šoli Frana Albrehta 78 odstotkov, v šoli Toma Brejca 75 odstotkov, v Stranjah 80 odstotkov. Le starši otrok z območja osnovne šole Komenda—Moste se niso ogreli za skrajšani delovni teden svojih otrok. Za predlog je glasovalo le 27 odstotkov staršev.

Prihodnje šolsko leto se bo torej na vseh šolah v naši občini začelo že 1. septembra letos, zimске počitnice bodo nekoliko krajše kot doslej, pouk pa bo trajal do 30. junija.

KOMISIJA ZA ŠTIPENDIJE

SKUPŠČINE OBČINE KAMNIK

razpisuje na podlagi zakona o štipendijah in pogojih za izobraževanje (Ur. list SRS, št. 26/67) in pravilnika o štipendijah skupščine občine Kamnik za šolsko leto 1971/72 naslednje štipendije:

Vrsta šole	Število štipendij
— PRAVNA FAKULTETA	1
— EKONOMSKA FAKULTETA	1
— VIŠJA UPRAVNA ŠOLA	1
— FAKULTETA ZA NARAVOSLOVJE IN TEHNOLOGIJO — MATEMATIKA IN FIZIKA	3
— SREDNJA GLASBENA ŠOLA	2
— SREDNJA VZGOJITELJSKA ŠOLA	1
— ŠOLA ZA OTROŠKE NEGOVALKE	2
— GIMNAZIJA	2
— NA DVOLETNIH KMETIJSKIH ŠOLAH	več štipendij

POSEBNI POGOJI:

Prednost pri dodelitvi štipendije imajo občani občine Kamnik, ki dosegajo najboljše študijske uspehe in kažejo nadarjenost za nadaljnji študij, živijo pa v slabih materialnih razmerah in jim je zaradi tega nadaljnji študij otežkočen ali onemogočen. Pogoje bo komisija ugotovila na podlagi testiranja in drugih dokazil.

Splošno gradbeno podjetje »GRADITELJ« — Kamnik

ima v svojem programu izobraževanja za leto 1971/72 predvidena učna mesta za:

- 10 VAJENCEV ZIDARSKE STROKE
- 10 VAJENCEV TESARSKÉ STROKE
- 1 OBRATNEGA ELEKTRIKARJA
- 2 KLJUČAVNICARJA
- 2 ZELEZOKRIVCA

Učna doba traja tri leta. Kandidati morajo imeti uspešno končan 8. razred osnovne šole in morajo biti zdravstveno sposobni za opravljanje poklica. Podjetje sklepa s starši učencev medsebojne učne pogodbe do 30. avgusta 1971, na podlagi česar se s 1. septembrom 1971 vpišejo v vajeniško šolo Ivana Kavčiča, Titova 98, Ljubljana. — Kandidatom za vajence v domači oskrbi nudi podjetje nagrado, in sicer:

- I. leto učenja 480 din mesečno
 - II. leto učenja 480—560 din mesečno
 - III. leto učenja 560—650 din mesečno
- ter pravico do toplega obroka za vsak delovni dan

Kandidate za vajence lahko sprejme podjetje v samski dom v Kamniku ter krije stroške stanovanja in hrane v predvideni višini 510 din mesečno (dnevno zajtrk 2,00 din, kosilo 6,00 din, večerja 4,00 din, topla malica 3,40 din, stanovanje 1,60 din). Kandidatom za vajence v oskrbi podjetja nudi podjetje nagrado, in sicer za:

- I. leto učenja 300.— din mesečno
- II. leto učenja 300.— do 350.— din mesečno
- III. leto učenja 350.— do 400.— din mesečno

Vajenci imajo vsako učno leto pravico do delovne obleke in delovnih čevljev v vrednosti 250.— din, do 21 dni letnega dopusta ter do delovnega orodja v dobi učenja. Vajenci imajo vsako učno leto za obiskovanje vajeniške šole v Ljubljani pravico do plačila učnih pripomočkov letno v enkratni višini od 80.— do 100.— din ter pravico do plačila mesečne avtobusne vozovnice na relaciji Kamnik—Ljubljana v višini 67,00 din mesečno.

SGP »GRADITELJ« — Kamnik, Maistrova 7

razpisuje za šolsko leto 1971/72

- eno štipendijo za študij na tehniški šoli za strojno stroko v Ljubljani
- eno štipendijo za študij na Ekonomski srednji šoli v Ljubljani

Prednost imajo študenti višjih letnikov. Prošnje, ki naj vsebujejo podatke o dosedanjem študiju s prilogami, sprejema splošna služba podjetja do 30. julija 1971.

KAMNIŠKA MLADINSKA GODBA: na letošnjem zaključnem koncertu Glasbene šole je posebno pozornost zbudil nastop 30-članske mladinske godbe, ki nastaja v okviru Glasbene šole pod strokovnim vodstvom dirigenta podpolkovnika Pavla Brzulje iz Ljubljane. Čeprav vadijo šole dva meseca, mladi godbeniki pokazali solidno znanje.

Kamniška kronika

MAJ 1971

POROKE:

Arbajter Maks iz Črne, delavec, star 22 let, in Zlatnar Vera iz Godiča, delavka, stara 17 let; Bizjak Gvido iz Ljubljane, strojni tehnik, star 20 let, in Kores Ljudmila iz Ljubljane, ekonomistka, stara 30 let; Blažinčič Ivan z Duplice, delavec, star 32 let, in Marcen Ana iz Šmarce, delavka, stara 25 let; Gorjup Roman iz Šmarce, radio-tehnik, star 31 let, in Mlečnik Marija iz Avstrije, uslužbenka, stara 28 let; Hribar Franc iz Praproč, kmet, star 27 let, in Mali Jožica iz Okroga, delavka, stara 20 let; Hočevnar Janez z Vrhpolja, delavec, star 22 let, in Matjaž Bernarda iz Tiroseka, delavka, stara 19 let; Jeras Vladimir iz Mekinj, usnjarski tehnik, star 25 let, in Krivorotov Marinka z Duplice, krojačica, stara 19 let; Kerševan Mario iz Izole, uslužbenec, star 40 let, in Jakun Alojzija iz Kranja, delavka, stara 34 let; Nose Jožef z Vrhpolja, delavec, star 28 let, in Baša Marija z Vrhpolja, delavka, stara 28 let; Palma Bojan iz Kamnika, delavec, star 21 let, in Javornik Marija z Duplice, točajka, stara 17 let; Perčič Andrej iz Kamnika, tapetnik, star 24 let, in Šurk Antonija iz Kamnika, tkalka, stara 25 let; Perko Viljem iz Tržiča, šofer, star 22 let, in Erjavšek Marija iz TRŽČA, uslužbenka, stara 22 let; Pibernik Peter iz Kamnika, uslužbenec, star 46 let, in Peterlin Ana iz Kamnika, uslužbenka, stara 32 let; Poljšak Feliks iz Izole, radiomehanik, star 30 let, in Pibernik Majda iz Suhadol, frizerka, stara 22 let; Rojc Franc z Duplice, strojni tehnik, star 24 let, in Kenda Vida iz Domžal, delavka, stara 20 let; Sedeljšak Alojzij iz Smartna, šofer, star 25 let, in Zagar Katarina iz Podvolovljeka, delavka, stara 20 let; Sedeljšak Jožef iz Smartna, delavec, star 27 let, in Pavlič Marija iz Sidola, delavka, stara 24 let; Šuštar Maks iz Markovega, delavec, star 27 let, in Urankar Jožefa iz Markovega, ekonomistka, stara 25 let; Urankar Stanislav iz Markovega, ključavničar, star 22 let, in Anica Dolinšek iz Studencev, delavka, stara 18 let; Vinšek Franc iz Tunjic, delavec, star 22 let, in Matjan Frančiška iz Raven v Tuhinju, delavka, stara 19 let; Vozlič Zdenko iz Dolenje vasi, inženir, star 25 let, in Dolinar Veronika iz Ljubljane, uslužbenka, stara 38 let; Vrankar Martin iz Sidola, kmet, star 36 let, in Močnik Marija z Ambroža pod Krvavcem, delavka, stara 20 let.

SMRTI:

Belcijan Mihael iz Suhadol, kmet, star 63 let; Hribar Leopold z Malega Hriba, invalidski upokojenec, star 77 let; Hribar Leopold iz Zg. Tuhinja, kmet, star 65 let; Ipavec Cecilija iz Most, upokojenka, stara 64 let; Jenko Marija iz Potoka pri Komendi, preužitkarica, stara 86 let; Komatar Franc iz Mekinj, kmet, star 76 let; Lipovšek Alojzija iz Špitaliča, gospodinja, stara 67 let; Spruk Antonija iz Rožična, preužitkarica, stara 83 let; Urh Anton iz Kališ, delavec, star 48 let; Urh Franc z Gozda, posestnik, star 76 let; Uran Cecilija iz Motnika, upokojenka, stara 72 let.

JUNIJ 1971

POROKE:

Klemen Ivan iz Kamnika, mizarski pomočnik, star 24 let in Kavčič Jelka iz Most, delavka, stara 24 let; Kregar Milan iz Stolnika, delavec, star 24 let in Letnar Marijana iz Mekinj, tkalka, stara 22 let; Omerzu Franc iz Kamnika, avtomehanic, star 20 let in Krajnc Ivana iz Kamnika, delavka, stara 20 let; Spruk Viktor iz Gozda, električar, star 29 let in Spruk Ivana iz Gozda, delavka, stara 25 let; Starovasnik Miha iz Podstudenca, delavec, star 29 let in Sveržina Anica iz Brezij nad Kamnikom, delavka, stara 17 let; Vrhovnik Srečko iz Kamnika, klepar, star 19 let in Rihar Cvetka iz Gore pri Komendi, delavka, stara 19 let; Stražar Janez iz Zlatega polja, star 36 let, in Matjan Marija iz Smartna, gospodinja, stara 29 let; Zore Vincenc iz Most, mizar, star 21 let, in Farčnik Mira iz Most, delavka, stara 17 let.

SMRTI:

Cerar Fortunat iz Mekinj, osebni upokojenec, star 76 let; Golob Marija iz Godiča, gospodinja, stara 73 let; Jeran Helena iz Šmarce, gospodinja pomočnica, stara 36 let; Koncilja Marija iz Mekinj, gospodinja, stara 79 let; Lah Miha iz Podgorja, študent, star 20 let; Lipovšek Jakob iz Špitaliča, kmet, star 61 let; Molek Marija iz Veliškega Hriba, gospodinja, stara 79 let; Pirc Franc iz Podgorja, osebni upokojenec, star 78 let; Pirš Jakob iz Podgorja, osebni upokojenec, star 68 let; Pogačar Bogomir iz Kamnika, čevljarjski mojster, star 47 let; Tonin Luka iz Potoka v Črni, osebni upokojenec, star 64 let; Vrhovnik Anton iz Tunjške Mlake, kmet, star 77 let; Zore Elizabeta iz Smartna v Tuhinju, preužitkarica, stara 80 let.

Občni zbor Nogometnega kluba Kamnik

Na rednem občnem zboru nogometašev NK Kamnika, ki se ga je udeležilo 58 članov kluba in kot gostje predstavniki ObZTK, SZDL in ObsS, so pregleдали svoje delo v preteklih dveh sezonah. Poročila predsednika Vavpetiča, tajnika Zemlje in in tehničnega referenta Fišerja so realno prikazala delo kluba, uspehe in neuspehe nogometašev. Breme vsega klubskega dela je opravljala peščica prizadevnih funkcionarjev, ki so se srečevali z vrsto problemov. Klub je bil tik pred razpadom in le s pomočjo občinske zveze za telesno kulturo, ki je poravnala dolgove preteklih let, je novi odbor lahko pričel z delom, ki so mu ga omogočala razpoložljiva sredstva. V klubu je delovalo pionirsko, mladinsko in člansko moštvo. Ustanovljeno pa je bilo tudi rekreacijsko moštvo starih nogometašev. Pionirji so pod vodstvom trenerja Kuretiča dosegli s 3. mestom v ligi lep uspeh.

Zal je moštvo po odhodu trenerja nazadovalo in je v letošnji sezoni precej slabše. Enaka usoda je doletela mladince, ki jih je vodil Fišer in so v pretekli sezoni dosegli 4. mesto brez poraza, letos pa so v zadnjem delu lestvice. Člani so osvojili 6. mesto. Sposobnost ekipe je večja, vendar pa večina igralcev ne trenira in je nedisciplinirana. Zelo aktivni so bili starejši nogometaši. Gostovali so tudi v Zahodni Nemčiji, kjer sobili gostje nogometašev Gladbecka. Vse lepo in prav, vendar pa so za to obliko rekreacije bila porabljen prevelika sredstva. Klubu bi bilo v večjo korist, če bi ta denar vložil v strokovno vzgojo mladih nogometašev.

Prav to bo prva naloga novega odbora, saj bodo z dograditvijo stadiona in sanitarij zagotovljeni boljši pogoji za razvoj nogometa v Kamniku.

Po živahni razpravi je občni zbor sprejel sklepe, ki jih bo po-

skušal uresničiti novi odbor. V njih so zahteve po okrepljeni strokovnega dela, predvsem s pionirji in mladinci, dalje nujna dela pri ureditvi garderob na Stadionu, ki še vedno ne služijo svojemu namenu, nujno pa je treba tudi rešiti vprašanje vzdrževanja stadiona, sicer bodo vsa vložena sredstva propadla. Nogometaši so tudi kritizirali sklep kamniških odborov, da so izčrpana vsa sredstva za dograditev stadiona. Če so se pred leti odločili za gradnjo, bi jo bilo potrebno izpeljati do konca, povsem neodgovorno pa je, da ni bilo že takrat rešeno vprašanje vzdrževanja.

Dejavnost kluba bo tudi v bodoče usmerjena k večjemu razmahu rekreacije in bo v ta namen tudi letos ustanovljena občinska sindikalna liga.

Na predlog nadzornega odbora je občni zbor dal razrešnico in priznanje staremu odboru. Nogometna zveza Jugoslavije je

ob 50-letnici slovenskega nogometa podelila klubu spominsko plaketo v znak priznanja za uspešno delo pri razvoju nogometa.

Najprizadenejšim članom so podelili spominske knjige o 50-letnici nogometa v Sloveniji. Priznanja so prejeli: Franjo Vogrinc kot najbolj prizadeven športni delavec v klubu ter najbolj disciplinirani in vestni nogometaši Slapničar med člani, Zabavnik med mladinci, Poljanček med pionirji in Božo Urh med veterani.

Občni zbor je sprejel tudi svoj statut, v katerem je NK določil status amaterske organizacije.

Nato je izvolil 16-članski upravni in nadzorni odbor, ki ga bo v prihodnje kot predsednik vodil Jože Kerin, tajnik pa bo Lado Podbevšek.

Želja vseh je bila, da bi novi odbor še uspešneje razvijal nogomet v Kamniku ter da bi gledali v bodoče kvalitetnejše igre.

Na podlagi 1. člena odloka o prenosu zadev v pristojnosti svetov in upravnih organov skupščine občine Kamnik (Uradni vestnik Gorenjske št. 18-175/70) in 2. člena odloka o organizaciji in delovnem področju svetov in upravnih organov skupščine občine Kamnik (Uradni vestnik Gorenjske št. 18-137/70) je svet za komunalne, gradbene in stanovanjske zadeve skupščine občine Kamnik na 16. seji dne 25. junija 1971 sprejel

Sklep o soglasju o cenah komunalnih storitev

I. Komunalnemu podjetju Kamnik se daje soglasje k naslednjim cenam:

1. za vodarino:	za kub. m
a) delovne organizacije	1,50 din
b) gospodinjstva	1,00 din
2. za kanalščino: (za kub. m porabljene vode)	
a) delovne organizacije (obrtne delavnice, trgovine itd.)	0,40 din
b) gospodinjstva	0,30 din
3. za odvoz smeti:	
a) delovne organizacije (obrt, trgovina, itd.)	0,20 din
od kub. m tlorisne površine	
b) delovne organizacije od kub. m manipulativnih prostorov	0,05 din
a) gospodinjstva (4-kratni odvoz mesečno)	5,00 din

II. Cene vode, kanalščine in odvoza smeti veljajo od 1. julija 1971 dalje.

III.

Z dnem uveljavitve tega sklepa prenehajo veljati: — določila točke I/1 (za odvoz smeti) sklepa o soglasju k sklepu Komunalnega podjetja Kamnik z dne 22. februarja 1966 o določitvi cen za komunalne storitve (Uradni vestnik občine Kamnik št. 3-8/66); — sklep o soglasju k sklepu Komunalnega podjetja Kamnik z dne 30. oktobra 1967 o določitvi cene za vodo in kanalščino (Uradni vestnik občine Kamnik št. 1-2/68).

Predsednik sveta: ing. ZVONE LEMIČ

VESTI O KAMNIŠKEM STRELSKEM ŠPORTU

Ob proslavah v počastitev 30. obletnice osvoboditve so bili organizirana širina po Sloveniji tudi številna strelska tekmovanja.

Eno največjih tekmovanj je bilo organizirano v Ljubljani in sicer z vojaško puško na 200 m v hitrem streljanju v času 1 minuta — 5 strelcev. Vabilu so se odzvali tudi naši strelci, med katerimi je tov. IVAN PODGORNIK, stalni član ekipe mesta Kamnik, ki je osvojil prvo mesto in s tem dragocen kristalni „POKAL OSVOBODITVE“ ter lepo praktično darilo. K temu velikemu uspehu tovarišu Podgorniku lahko samo iskreno čestitamo.

Dne 6. junija pa je strelska ekipa mesta Kamnik v sestavi tov. Petra Bertončija, Boža Dermanoviča, Ivana Rihtarja in Ivana Podgornika osvojila prvo mesto na tekmovanju v počastitev 30. obletnice osvoboditve in občinskega praznika mesta Trbovlje.

Dne 13. junija je sodelovala strelska ekipa SD „Stol“ Kamnik na tradicionalnem strelskem tekmovanju z MK puško v počastitev narodnega heroja Alojza Hohkravta in osvojila ekipno drugo mesto. Med posamezniki pa je najboljši uspeh dosegel tov. Peter Bertončelj in sicer z rezultatom 255 krogov.

20. junija je strelska ekipa mesta Kamnik nastopila na tradicionalnem strelskem tekmovanju slovenskih mest „B“ skupine v Postojni in v konkurenci 4 ekip dosegla III. mesto.

Na letošnjem republikanskem prvenstvu z MK puško pa velja omeniti osvojeno II. mesto Kamnika v ekipnem sestavu.

Za letošnji občinski praznik bodo strelci organizirali tekmovanje med mestnih ekip 25. julija s pričetkom ob 9. uri.

JANEZ TAJČ

»ZARJA«

Obrtno in montažno podjetje KAMNIK, MEKINJE, Molkova pot 5

OBJAVLJA

prosti delovni mesti za

1. PERSONALNEGA REFERENTA
2. KNJIGOVODJO OSEBNIH DOHODKOV

Pogoji:

odslužen vojaški rok
pod 1. končana VŠOD Kranj — poslovna smer, ali I. stopnja pravne fakultete ali višja upravna ali upravna šola

Podleg tega objavlja prosta učna mesta za:

1. STAVNI KLJUČAVNICAR — 4 mesta
2. INSTALATER CENTRALNE KURJAVE — 3 mesta
3. VODOVODNI INSTALATER — 2 mesti
4. INSTALATER KLIMATSKIH NAPRAV — KLEPAR — 1 mesto

Pogoj za vsa navedena učna mesta je uspešno končana osemletka

Pismene ponudbe z ustreznimi dokazili sprejema personalni oddelek OMP »ZARJA« Kamnik, Mekinje, Molkova pot 5.

PROGRAM IZLETOV PLANINSKEGA DRUŠTVA KAMNIK ZA LETO 1971

18. JULIJ: Snežnik — Slivnica — Cerkniško jezero — Rakov Škocijan — vožnja z osebnimi avtomobili.

17. in 18. JULIJ: Bliščeva planina — Kepa — Rožna Dolina — izlet združen z izletom P. D. Ljubljana-matica.

30., 31. JULIJ in 1. AVGUST: Vršič — Prisojnik — Razor — Kriški podi — Stenar, Vrata, vožnja z rednim avtobusom.

21. in 22. AVGUST: Tamar — Jalovec — vožnja z rednim avtobusom.

11. in 12. SEPTEMBER: Krnica — Špik — vožnja z rednim avtobusom.

26. SEPTEMBER: Ratitovec — vožnja z osebnimi avtomobili.

9. in 10. OKTOBER: Robrek — Begunjsčica — vožnja z rednim avtobusom.

Društvo vabi vse svoje člane in prijatelje planin, da se izletov polnoštevilo udeležijo.

Podrobni program izletov se dobi pred izletom v društveni pisarni v Tomšičevi ulici št. 1., kjer sprejemajo tudi prijave za izlete.

Istovrstno vabimo vse člane društva, da poravnajo svojo članarino za leto 1971, v pisarni društva, ter vabimo v svoje vrste vse ljubitelje planin. Pisarna društva uraduje vsak dan od 9. do 12. ure in od 14. do 17. ure, razen ob sobotah.

Propagandni odsek Planinskega društva Kamnik

ŠAH

KAMNIK — Na rednem junijskem brzoturnirju v Kamniku je sodelovalo 18 igralcev iz Kamnika, Duplice, Podgorja, Mengša in Godiča. Zmagal je Mirko Troha s 15 točkami pred Gjordjem Vuksanovičem 14 1/2, sledijo pa 3. — 4. Boris Štrajhar in Boris Bavčar 13, 5. — 6. Lojze Jagodic in Zdravko Suhadolc 13, 7. Franc Humar 11 1/2 itd. Prihodnji brzoturnir bo spet ob praznovanju dneva borca, 5. julija. V počastitev občinskega praznika ob 30-letnici vstaje pa bo 19. julija odprt brzoturnir v prostorih šahovske sekcije „Solidarnosti“ nad kavarno.

KAMNIŠKI STRELCI VSAKO LETO POČASTIJO OBČINSKI PRAZNIK Z ORGANIZACIJO STRELSKEGA PRVENSTVA SLOVENSkih MEST

OB KRAJEVNEM PRAZNIKU V KAMNIŠKI BISTRICI

PARTIZANSKO SREČANJE NA OKROGLEM

SKROMEN SPOMENIK V GOZDU OB PEROVSKI BRVI IMA V KAMEN ZAPISANO SPOROČILO, DA STA NA TEM MESTU V NOČI OD 27. NA 28. JULIJ 1941 ZAETA OD OKUPATORJEVIH STRELOV OMAHNILA V SMRT HRABRA ŠKOJEVCA ANTON MIKLAVČIČ IN DOMINIK MLAKAR. BILA STA PRVI ŽRTVI OBOROŽENEGA UPORA V SLOVENIJI. V SPOMIN NA TA DAN PRAZNUJETA KAMNIŠKA IN DOMŽALSKA OBČINA VSAKO LETO SVOJ OBČINSKI PRAZNIK.

Smučarji se pripravljajo na novo sezono

Letošnjo sezono začenjajo kamniški smučarji že sredi poletja. Področni zbor učiteljev in trenerjev smučanja je pripravil podroben načrt priprav, pred pričetkom priprav pa je organiziral strokoven seminar na snegu, ki ga je vodil trener mladinske državne reprezentance prof. Janez Šmitek. Seminar je lepo uspel, saj so se trenerji in učitelji seznanili z novostmi tekmovalne tehnike. Seminarja so se udeležili tudi predstavniki Domžal in Mengša, ki uspešno sodelujejo s kamniškimi smučarji. Tako sodelovanje bi morali razširiti tudi na ostale športne organizacije, saj primer smučarjev kaže, da je s skupnimi močmi mnogo lažje vzgajati in organizirati strokovni kader. Tako bodo kamniški smučarji – tekmovalci pričeli s kondicijskimi pripravami 7. julija ob 18. uri na Velikih Poljanah. Treningi bodo dvakrat tedensko v sredo in petek. Treninge tekačev bo vodil Lanišek Peter, alpske tekmovalce pa trenerji in vaditelji pod vodstvom Marijana Steleta. Najbolj prizadevni na treningih pa bodo odšli dvakrat na trening na snegu, ki bo na plazu pod Prisojnikom. Za vse smučarje-tekmovalce je udeležba obvezna, saj bodo smeli v prihodnji sezoni nastopati na tekmovanjih le tisti, ki bodo prizadevno vadili tudi poleti.

STOL

USPEH KAMNIŠKIH PIONIRJEV STRELCEV V LJUBLJANI

V nedeljo, 4. julija, so kamniški pionirji strelci na republiškem prvenstvu z malokalibrsko puško v Ljubljani dosegli lep uspeh. Alenka Reislar je z 235 krogi od 300 možnih v trostavu dosegla prvo mesto. Celotna ekipa Kamnika pa se je uvrstila na osmo mesto.

Jutranje megle še niso odkrile vrhov in pobočij Kamniškega vrha, ko so se v dolini Bistričice to junijsko nedeljo že začeli zbirati nekdanji borci in mladi kmečki fantje na konjih. Na vrtu pri Devovcu je strumno stalo 20 konjenikov, ko je njihov komandir in vodja pohoda Vido raportiral Francu Hribarju, predstavniku občinskega odbora Zveze združenj borcev NOV, da je kolona pripravljena za pohod na Okroglo. Po novi, sicer še ne povsem dokončani cesti, je kolona krenila proti znani partizanski vasi pod Kamniškim vrhom, ki je bila leta 1944 požgana, njeni prebivalci pa izgnani. Vasica šteje le tri domačije, ki so danes obnovljene. Dvanajst njenih prebivalcev pa si skupno s krajevno skupnostjo prizadeva, da bi bil tudi ta kraj, čeprav odmaknjen, deležen rezultatov našega splošnega razvoja.

Domačije pri Jevutu, Vorinu in Martincu so se ta dan praznično oblekle, da bi pričakale udeležence partizanskega srečanja, ki ga je krajevna skupnost letos prvič organizirala ob svojem krajevnem prazniku.

Dolga kolona konjenikov, za njimi pa ostali udeleženci srečanja, so po novi cesti kmalu prispeli na Okroglo. Tu je zbrane nekdanje borce, prebivalce Okroglega in goste, med katerimi je bil tudi predsednik občinske skupščine Vinko Gobec, pozdravil Franc Svetelj, poslanec republiške skupščine ter spregovoril o prizadevanjih prebivalcev Okroglega, ki so v sodelovanju z ostalimi občani krajevne skupnosti v zadnjih letih dosegli precejšen napredek. Lani so odprli vodovod, letos dokončujejo novo cesto, ki bo prebivalce teh krajev še bolj povezala z dolino. V imenu Socialistične zveze občine Kamnik je občanom krajevne skupnosti Kamniška Bistrica, še posebej pa prebivalcem Okroglega, čestital h krajevnemu prazniku.

Organizatorji srečanja s predsednikom krajevne skupnosti Francem Kregarjem so poskrbeli za res pravo partizansko vzdušje. Na dvorišču pri Vorinu sta že od ranega jutra kuhala partizanski golaž Peter Erjavšek in Ivan Balantič. Iz dveh „kazanov“ je prihajal tako prijeten vonj, da kuharjema ni bilo treba dvakrat reči in že so bili udeleženci s porcijami v vrsti. Čeprav obroki niso bili majhni, je bila jed tako okusna, da so nekateri, ki jih je pohod na Okroglo utru-

dil, kar ponovno stopili v vrsto. Kuharja sta šele na koncu izdala, da smo jedli srnjaka, ki ga je lovec prejšnji dan ustrelil v dolini Bistriče. Na vprašanje, kako sta kuhala, da je tako okusno, se je odrezal Peter, da sta dišave merila kar s pestjo. Ko sta ugotovila, da ima en kazen nekoliko slabši okus, sta vsebino obeh zmešala in vse je bilo dobro.

Seveda pa so prijazni in gostoljubni prebivalci Okroglega

poskrbeli še za druge dobrate, tako da nihče ni šel lačen s tega srečanja.

Godec je zaigral poskočne vize, oglasila se je partizanska pesem in veselega razpoloženja niso motili niti črni oblaki, ki so se proti poldnevju začeli zbirati nad Kamniškim vrhom.

Krajevni skupnosti Kamniška Bistrica gre vse priznanje, da je letos s tako originalno prire-

ditvijo popestrila praznovanje krajevnega praznika. Vsi udeleženci so bili mnenja, da bi kazalo to partizansko srečanje na Okroglem organizirati vsako leto in tako na mlajši rod prenašati svetle tradicije naše revolucije. Mladi so že pri organizaciji tega prvega srečanja pokazali, da so pripravljene sodelovati in se bodo prihodnje leto prav gotovo v to prireditev vključili tudi drugi občani.

VESELO JE BILo SREČANJE NA PARTIZANSKEM MITINGU NA OKROGLEM

AKTIVNOST KAMNIŠKE ORGANIZACIJE SOCIALISTIČNE ZVEZE

V mesecu aprilu je bil izvoljen nov odbor mestne organizacije SZDL. Za predsednika je bil izvoljen tov. Ambrožič Gordan, za tajnika pa Cvetko ing. Ferdo.

Za prvo nalogo si je odbor postavil pregled članstva v organizaciji in pobiranje članarine. S pomočjo volilnih imenikov letošnjega referenduma so bili izpisani sezname vseh volivcev mesta Kamnika. Tako imajo poverjeniki podatke vseh občanov. Ločeno po volilnih enotah jih obiskujejo in pobirajo zaostalo članarino lanskega leta in tekočo za leto 1971. Precejšnje število občanov v preteklem obdobju namreč ni bilo zajeto v seznamu članstva te organizacije, zato je bil takšen način sestavljanja seznamov opravičen. Ob obisku posameznih gospodinjstev bodo tako poverjeniki lahko ugotovili, kateri člani v seznamu so pripravljene ostati v članstvu SZDL in s tem tudi plačevati članarino.

Predvidevamo, da bomo uspeli doseči 70 % vpis vseh volilnih upravičencev in v tem primeru bi dosegli okoli 3700 članov. Letna članarina znaša 2,5 din.

Kot je že bilo objavljeno vobčanu, bo v bodoče prejelo ta časopis vsako gospodinjstvo na dom brezplačno. Tudi to nalogo razdeljevanja je prevzel odbor. Omeniti moramo, da ta razdelitev do sedaj še ni bila popolna zaradi nezadostne organiziranosti pri razdeljevanju in nezadostne naklade časopisa. Vendar moramo omeniti, da tistim občanom, ki ne bodo poravnali članarine Kamniškega občana žal ne bomo mogli dostavljati.

Druga in pomembna akcija je evidentiranje ostarelih in pomoči potrebnih občanov. To bodo izvajali člani odbora in poverjeniki po gospodinjstvih. Odbor želi, da bi vse potrebne podatke zbirali vsaj do septembra in jih posredovali občinski konferenci. Zato naprošamo občane, da nam v tem pomagajo s podatki, ki se zahtevajo v popisnici.

Ker je nekaj zadnjih let Kamnik izredno hitro napredoval in tako dobil večje število novih ulic, ki so občanom neznanе, smo se odločili, da naša organizacija izda prikladen plan mesta velikosti žepnega formata. Poleg ulic, cest in poti bo plan vseboval pregled najpomembnejših ustanov in podjetij in abecedni seznam ulic. Izdajo iz tiska pričakujemo že v juliju. Ker bo prodajna cena primerna, pričakujemo, da ga bodo občani radi kupili.

IVO GRILC — SLOVENSKI PRVAK MED SMUČARJI ALPINISTI

Že lani je alpinistični odsek pri Planinski zvezi Slovenije razpisal tekmovanje za naslov prvaka Slovenije med smučarji alpinisti. Za to tekmovanje se točkujeta tri spominska tekmovanja: Tržiški memorial pod Storžičem, Štuparjev memorial na Kamniškem sedlu in VTK memorial v Tamarju. V konkurenci 60 tekmovalcev je letos ta naslov osvojil 20-letni kamniški smučar in alpinist Ivo Grilc. Velik pokal si je Ivo priboril z zmagama na tekmovanju pod Storžičem in na Kamniškem sedlu ter s

5 do 6 mestom v Tamarju. Prav gotovo je to eden njegovih največjih uspehov v smučarski karieri.

Ivo je že vrsto let eden izmed najuspešnejših mladih kamniških smučarjev. Že kot pionir je dosegel lep uspeh s 6. mestom na republiškem pionirskem prvenstvu. Tudi v mladinski konkurenci je skupaj s svojimi vrstniki Šunkarjem, Sitarjem in Zarnikom prinesel Kamniku vrsto lepih ekipnih zmag: 4. mesto v Sloveniji med ekipami, zmago na trobojih Domžale-Sentjur-

Celje-Kamnik, Domžale-Mengeš-Kamnik, Kamnik-Travnik in Slovenska Požega-Kamnik. Tudi v članski konkurenci je dosegel vidna uspeha z 9. mestom na republiškem prvenstvu v smuku na Zelenici in 2. mestom v slalomu na Ulovki.

Ivo je vsestranski športnik, saj poleg smučanja in alpinizma uspešno nastopa tudi v nogometu in tenisu. Kljub vsej tej športni aktivnosti je tudi vzoren študent prava. Našim mlajšim športnikom je lahko za vzor.

—ms—

GOSTOLJUBNI VAŠČANI VASICE OKROGLO SO SPREJELI UDELEŽENCE PARTIZANSKEGA MITINGA Z ODPRTIMI ROKAMI: Vsem je zelo teknil partizanski golaž, zato so tudi nekdanji partizanski poveljniki radi stopili v vrsto.

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN — Glasilo SZDL občine Kamnik — Ureja uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Franc Svetelj — Tehnični urednik Jana Lazar — Izhaja enkrat mesečno — Uredništvo in uprava: Občinska konferenca SZDL Kamnik, Ljubljanska 1 (zdravstveni dom), telefon 83-315 — tekoči račun 5014-8-92 — Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani